

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

ZSKSS

Skavtič

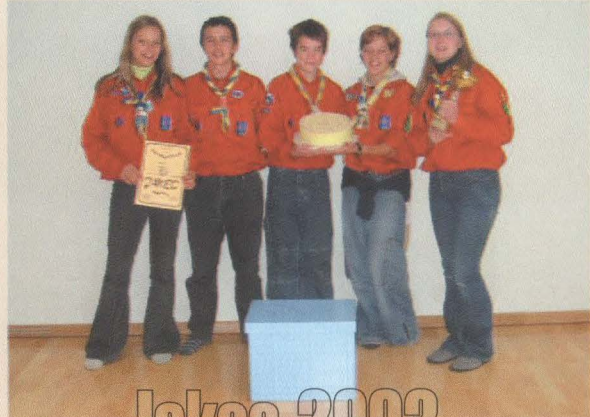
December 2003

Glasilo skavtinj in skavtov ZSKSS

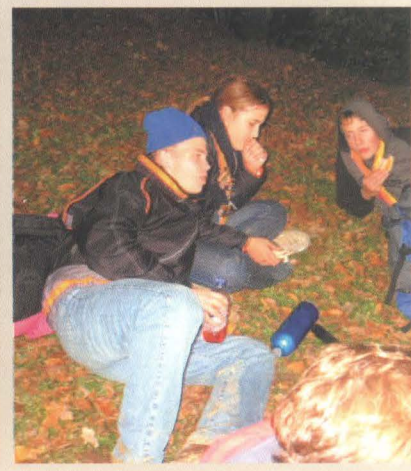
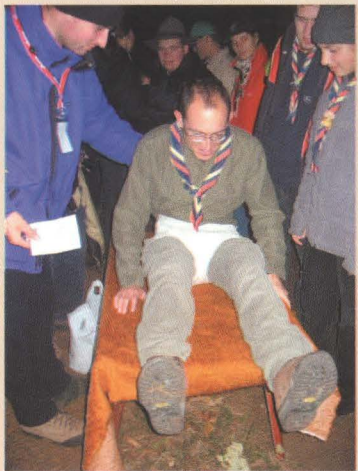

Srečanja voditeljev

Nagrajene uosčilnice Petre Cerar in Maje Cerar

Jakec 2003

Uvodnik

Vsak začetek ima svoj konec. Tako smo postavljeni pred dejstvo, da nas od novega leta ločuje samo še teden ali dva. Za trenutek se ustavimo in premislimo, kaj vse smo lepega ali slabega doživeli v tem letu. Bilo je toliko dogodkov, da jih ne moremo prešteti na prste. Eni so bili lepi, drugim malo manj, vendar iz vsakega smo se kaj naučili. Važno je, da znamo stvari vrednotiti in jih postaviti na pravo mesto.

Ker pa je december nekako prazničen mesec imam tudi jaz za vas neko presenečenje. Pred vami je nova, peta zaporedoma, še čisto sveža številka Skavtiča. Če jo poduhate boste videli, da še diši po novem. Vsaka številka posebej je darilo tako za vas, kot tudi za nas. In za to smo še posebej lahko hvaležni našemu Očku, ki je v nebesih. Da pa se boste lahko kaj kmalu zagrizli v branje naj vam povem kaj vse obsega ta številka. Na volčičjih straneh bodo na svoj račun prišli naši bratci in sestrice, ki se bodo spet lahko pozabavali saj jim je Kaja dala dobro navodilo, kako naj si pripravijo nekaj za pod zob. Izvidniki in vodnice bodo ob reševanju testa lahko spoznali kakšen je njihov vod. Naši klanovci, pa bodo izvedeli malo morje stari o jaslicah in o perečem vprašanju nošenja rutke in kroja. Za voditelje smo tokrat pripravili seznam prenočišč, kamor bodo lahko peljali svoje skavte na zimovanje ter nekaj informacij o taboru v tujini oz. v mednarodni izmenjavi skavtov. Seveda ne smemo pozabiti naših najstarejših skavtov, ki tako radi pišejo, da običajno zapolnijo čisto vsak kotiček svojega prostora. Vredno vašega ogleda so tudi mednarodne strani, kjer je podana tabela mednarodnih taborov v prihajajočem letu ter tudi intervju z Robijem Friškovcem, ki bo še posebno v veselje izvidnikom in vodnicam. Za konec pa si preberite še kaj o skavtski skupini Moravče 1, tehničnem priročniku Bodi pripravljen ter pogledate kakšna je analiza Skavtičevega vprašalnika. Seveda ne smete pozabiti na predzadnjo stran, kjer se boste spet nasmejali do solz.

Povabljeni ste, da nam pišete na naslov: skavtic@skavt.net, lahko pa tudi na darja.stele@skavt.net.

ROK ZA ODDAJO ČLANKOV JE 10. 1.2004

Naj Lučka miru iz Betlehema napolni vaša srca z dobroto, ljubeznijo in veseljem, ter naj vas v Božičnih praznikih spomni tudi na ljudi, ki Božiča ne bodo mogli praznovati, tako kot mi zaradi razno-raznih pomanjkanj.

Darja Stele, vsestranska sova, Komenda 1

Kazalo

3

VOLČIČI IN VOLKULJICE

- Zvezdni utrinki
- Volčiči vitezi
- Kajina spretnost

6

IZVIDNIKI IN VODNICE

- Jesenovanje
- Stri
- Idej za vodova srečanja

9

POPTNIKI IN POPOTNICE

- Najboljši recept
- Gremo gibat
- Jaslice sveta

13

VODITELJI IN VODITELJICE

- Državna srečanja
- Seznam prenočišč
- Evropa vabi

16

ODRASLI SKAVTI

- Alpe jadransko 2003
- Cerkev skozi oči...
- Nov rekord

21

MEDNARODNI ODNOSI

- Preglednica taborov

24

INTERVJUJI IN ANKETE

- Intervju z Robijem Friškovcem

26

ZGODILO SE JE

- Dan odprtih vrat
- Seminar o razvajanosti
- Ljubljanska regija oživlja

...

ZSKSS

Časopis skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

ZSKSS

Časopis skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

Lektoriranje: **Tjaša Petkovšek,
Damjana Kern, Simona
Jeretina**

Tehnični urednik:
Tomaž Kurmanšek

Tisk: **Tiskarna Povše**

Glavna urednica:
Darja Stele

E-pošta: skavtic@skavt.net

Uredniški odbor: **Mica
Kovačič, Monika Kovačič,
Polona Jarc, Bogdan
Magajna, Maja Bertonec,
Karolina Vrtačnik, Ester
Srdarev, Darja Stele, Katarina
Demšar, Tomaž Kurmanšek,
Simona Jeretina, Martina
Volčini, Ana Močnik, Damjana
Kern, Anastazija Spači, Luka
Novak**

Internet:
<http://skavtic.skavt.net>

Tvoje pohvale, kritike, pripombe
in predloge sprejemamo na
e-naslov in na naslov ZSKSS.
Veselimo se tvojega odziva
- tudi zaradi njega lahko Skavtič
postane boljši.

Naklada: 3600 izvodov

LUČKA

Ob koncu meseca decembra se ponovno po naših župnijah pojavijo plakati o prihodu Betlehemske luči. Lahko rečem, da smo se že kar navadili na to in ljudje povezujejo ta dogodek z nami skavti, ker jo pridno prinašamo na njihove domove ali pa jo prinesemo v cerkev.

Na misel mi prihaja zgodba o očetu, ki je imel tri sinove. Ostarej je in želel je zapustiti svoje kraljestvo enemu od svojih sinov, ki bo izpolnil določeno nalogo. Največjo sobano na gradu mora napolniti s katerokoli stvarjo. Sinovi so se odpravili in prvi se je vrnil najstarejši z vozom listja. Premetaval je listje po dvorani, a vendar

dvorana ni bila polna. Drugi je prišel srednji sin in imel s seboj pet vozov perja. Tudi on je želel ugoditi očetovi zahtevi in spraval perje v sobano. Trudil se je na vse svoje moči, rahljaj perje, vendar sobana ni bila polna.

Tretji je prišel najmlajši sin in v rokah nosil majhno škatlico. Starejša brata sta pri sebi govo-

nila: »Saj nas ima za norce! Saj ne misli resno!« Na sredo sobane je mlajši sin postavil škatlico in iz nje vzela majhno svečko. Prižgal jo je in svetloba je napolnila vso sobano. Mislim, da ni težko ugotoviti, komu je oče zapustil kraljestvo.

To je tudi naša podoba v teh dneh, ko prinašamo Luč. Pa vendar se je potrebno zavedati, da je to naša simbolika. Simbolika, ki potrebuje podnapise. Lahko jih vzamem iz Jezusovih besed. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih. (Mt 5,14-16) Naše poslanstvo je, da svetimo kot te Lučke, ki jih raznašamo drugim in da na ta način prenašamo poslanstvo tudi na druge ljudi. Potrebno se je zavedati tega, da ne ostane zgolj pri lepem običaju, ampak je to del našega življenja ne samo vsako leto ob tem času, ampak tudi vsak dan, vsako uro.

Blagoslovljene praznike in vse dobro v prihodnjem letu 2004. Bi-Pi!

Robi Friškovec, Visoki panter

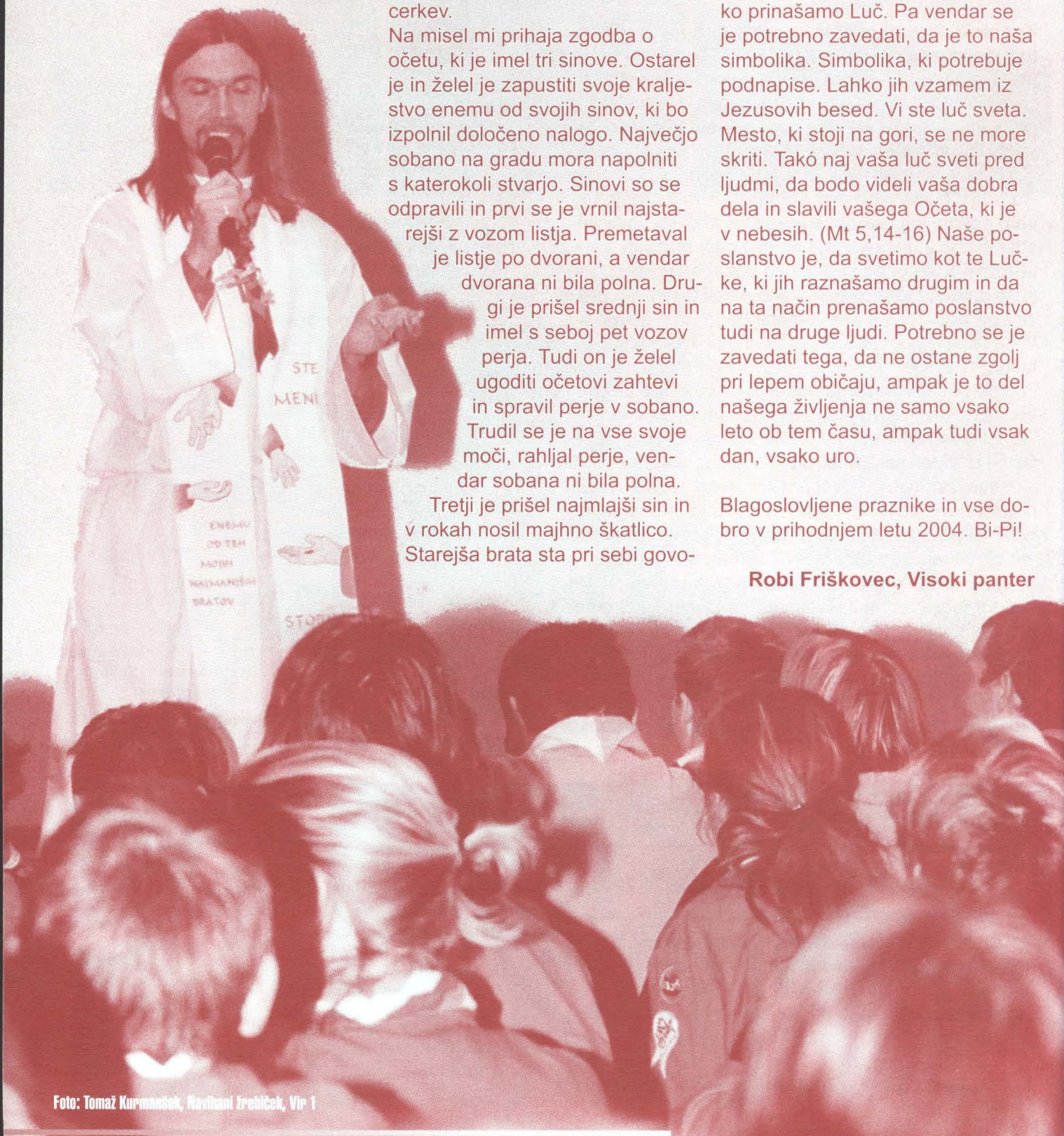

Foto: Tomaž Kurmančak, Navliani žrebiček, Vir 1

VOLČIČI - VITEZI

1. dan: V ponedeljek, 21. 7. 2003, smo se domžalski skavti odpravili na poletni tabor v Škocjan na Dolenjskem. Četo smo odložili v Škocjanu, nas volčiče pa so peljali še naprej v Bučko. Ko smo prispeli, nas je sprejel grajski pisar, ki je že napisal obljubo (s peresom!). Vsi smo morali podpisati, če smo se strinjali z zakoni. Potem pa smo se odpravili v našo graščino. Nato smo se razložili in odšli ven. Tam nam je grof razdelil zemljo in smo jo začeli obdelovati. Ko smo jo prerahljali in odstranili plevel, smo se odpravili na kosilo. Kosilo je bilo dobro. Po kosilu smo se odpravili narediti svoja dela. Naša skupina (jaz, Mojca in Grega) je morala pospraviti mizo, jo pobrisati in pomiti posodo. Ko smo to naredili, smo imeli počitek. Dekleta smo si vedeževala s kartami, fantje pa so igrali nogomet na ročke. Po počitku smo imeli vodne igre. Ko smo se posušili, smo imeli malico, nato pa smo odšli na igrišče. Tam smo se igrali nekaj iger in nato odšli na večerjo. Pojedli smo in opravili svoja dela. Nato smo se odpravili dol za našo graščino, prižgali ogenj in začel se je zabavni večer.

2. dan: Zbudili smo se in odšli na jutranjo telovadbo. Ko smo prišli nazaj, je bil zajtrk že pripravljen. Hitro smo pojedli, naredili vsak svoje delo in odšli na igrišče pred šolo v Bučki. Ko smo prišli nazaj, smo bili sprejeti v kmete. Ampak preden smo postali pravi kmetje, smo morali opraviti preizkus. Vsi smo ga opravili in v znamenje, da smo res postali kmetje, smo dobili drag trakec. Potem smo šli po skupinah in svoje njivice povezali v eno njivo. Potem smo posadili semena in odhiteli na kosilo. Popoldne je minilo v igri, smehu in delu.

3. dan: Ko smo se zbudili, smo odšli na jutranjo telovadbo. Prišli smo nazaj in se lotili zajtrka. Po zajtrku je vsaka skupina naredila svoje delo, nato pa smo se odpravili na igrišče. Prišli smo nazaj in imeli malico. Potem pa smo se zabavali, smejali in delali. Kmalu je bil čas za kosilo. Pojedli smo in naredili delo. Po počitku smo delali različne stvari, kot so: oklepi, čelada, kopja, tarča in konj. Ko smo pojedli večerjo, smo odšli k ognju, ga prižgali in se povišali v vojake. Vsi smo opravili preizkus!

4. dan: Zbudili smo se in odšli na jutranjo telovadbo, zajtrk, naredili svoja dela in odšli na urjenje vojakov po gozdu. Vsi smo prestali razne preizkuse in si tako zaslužili kosilo. Popoldne pa so

sledile vojaške vodne igre in pohod. Ko smo prišli nazaj, je bila slavnostna večerja ob svečkah, za njo pa zabavni večer.

5. dan: Bili smo sprejeti v pisarje. Odpravili smo se v jedilnico, kjer smo napisali celo abecedo, svoje hierogliffe zanjo in prošnjo za sveto mašo. Ko smo vse napisali, smo odšli po krpe, pobrisali mize in se pripravili za kosilo. Po obilnem kosilu smo odšli iz Bučke v Škocjan (na skupni tabor), kjer so bili četa, noviciat in klan. Igrali smo nogomet. Nato smo volčiči pobarvali trakove na modro, svetlo zeleno in temno zeleno. Šli smo se dve igri. Večerjo smo imeli v taboru. Po večerji smo imeli zabavni program, nato pa sveto mašo. V Bučko smo prispeli v trdi temi.

6. dan: Jutro je potekalo kot ponavadi. Ob 9^h smo odšli na skupni tabor. Sklicali smo kvadrat in dvignili zastavo. Nato pa smo imeli delavnice. Naredili smo si meče, ščite, obleke, čelade, bakle in zastave. Po dokončanem delu smo si privoščili zaslužno kosilo. Po kosilu pa je sledila igra s številkami. Vsaka skupina si je izbrala graščino in naredila nosila za prvo damo. Igra je bila odlična. Po igri pa odlična večerja in nato čas za nosila. Nato smo se posedli okrog ognja, pojedli torto, nato pa odšli domov. Preden smo odšli domov, nas je čakal NOČNI LOV!!

7. dan: Ob 9^h smo odšli na skupni tabor, kjer smo imeli viteške igre. Proti koncu so prišli oči, mami in babi. Po viteških igrah so razglasili rezultate, nato pa se je začela sveta maša. Med mašo smo imeli obljube. Obljubila sem in dobila rutko. Po kosilu smo se odpeljali po svojo prtljago, nato pa odšli domov.

Meta Drča, Domžale 1 (9let)

KOSTANJEV PİKNIK NOVOMEŠKIH VOLČIČEV

Zadnjo oktobrsko soboto so se srečali šmihelski in šentpeterski volčiči in volkuljice, ki delujejo v okviru skavtske skupine Novo mesto, pa tudi nekaj staršev na kostanjevem pikniku. S seboj smo prinesli narezan kostanj. Zbrali smo se na šentpeterskem župnijskem dvorišču.

Naredili smo krog in skupaj zmolili našo skavtsko molitev. Seznanila sem jih s potekom našega druženja. Nato smo se peš odpravili proti Gumberku k družini Tomc. Med potjo smo se ustavili pri božjem znamenju, križu, kjer sem jih seznanila s pomenom križa. Povedala sem jim, da je križ sestavljen iz dveh delov. Vertikalni del nas vodi v nebesa, prečni del pa nas povezuje v Jezusovi ljubezni. Tu smo nekateri skavti povedali svoje prošnje in zahvale Jezusu z željo, da bi še naprej sodelovali in bili povezani med seboj kot ena družina. Prižgali smo tudi svečko trškogorske Marije. Od tu naprej so se še bolj povezali šentpetrčani in šmihelčani, saj so morali o prijatelju v pogovoru med potjo izvedeti čimveč. Ko smo prispeli do domačije Tomc, nam je Tinina in Matejina mamica postregla s toplim čajem, ki se nam je v hladnem dopoldnevu še kako prilegel. Veliko so se igrali. Dečki so uživali v nogometu. Nekateri so odšli tudi v bližnji gozd in nabrali gobe – marele. Vmes smo se posladkali še s kostanjem. Zelo nam je teknil. Bil je sladek in vsi smo se ga prav pošteno najedli. Za konec je nastala še skupinska fotografija Zadovoljni udeleženci kostanjevega piknika. Preden smo se odpravili proti domu je vsak z eno besedo povedal o doživetju kostanjevega piknika volčičev, starih volkov in staršev. Izrečene besede ob koncu našega srečanja: *Kostanj. Piknik. Banane. Piškoti. Druženje. Doživetje. Igre. Nogomet. Okolje. Lepo. Hvala.*

Helena Murgelj, Novo mesto 1

Foto: Helena Murgelj, Novo mesto 1

Pesem Knjigi

Ena je postava džungle, stara kot nebesni svod,
kot lijana nas objema, žilav splet vrednot.

Kot dve zeleni luni so Rakšine oči,
daljnovidne, neustrašne, se ljubezen v njih iskri.

S tremi kamenčki na Skali se Mavgli je igral,
iz človeškega mladiča je volčič postal.

Štirje lovci zvabijo ga na skrivnostne steze
in mala žaba reši džunglo Šepavčeve jeze.

Pet je milj za brke cukal smrt otrok neugnan,
še ti s krdelom postavi se Rdečim psom v bran.

Šest mesecev se džungla je z vasjo borila,
da bi v porušene zidove ozračje družine srečne naselila.

Sedem zaslepljenih mož je umoril ankus zlat,
bodi svoboden, vsaki kletki šapa stre zapape vrat.

Osem verzov ima pomladna pesem, ki pokliče te človeka,
nekje tudi zate raste pomladno oko in čaka skleda mleka.

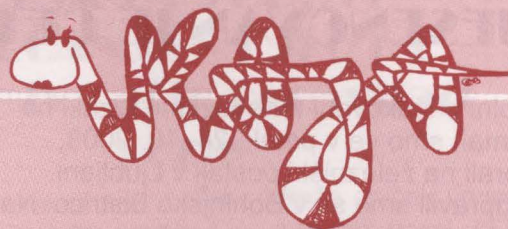
Devet zgodb se v veliko in skrivnostno džunglo spleta,
poišči jo v srcu, postani graditelj tega sveta.

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana1

KAJINA SPRETNOST

KOKOSOVI OREHI

Pozdravljeni vsi, ki se radi posladkate z dobrotami iz džungle! Vas zanima, kako okusni so mali kokosovi orehi, ki jih z velikim veseljem malica bandar-log?

Torej: potrebovali boste malo moke (30 dag), ki jo najdete na prvi polici levo v shrambi in malo manj kokosove moke (15 dag), ki ti jo mamica prinese iz trgovine. Za pravo sladkobo poiščite v kuhinji še 20 dag sladkorja in malo pecilnega praška, da bo testo lahko vzhajalo. 10 dag margarine tudi ne bo škodilo, 2 jajci pa še manj.

Vse to zmešajte v veliki posodi in pri tem pazite, da ne popacate cele kuhinje. Iz sestavin bo nasta-

lo lepo testo.

Kaj sedaj? Hm, najbolje bo, da iz testa oblikujete majhne kroglice. Take kot majhni kokosi naj bodo (saj vendar delamo kokosove orehe). Pri tem delu vam lahko pomagajo prijatelji. Za konec poprosite mamico še za malo pomoči in skupaj položite kroglice na pekač in jih pecite, dokler ne bodo lepo zapečene.

Okusne kokosove orehe lahko pohrustate sami, lahko pa jih kot božično darilo podarite prijateljem. Zagotovo jih bodo veseli!
Dober tek!

Gašper Cerar, Mirni sokol, Komenda 1

ČILOVO SPOROČILO

KDO SE SKRIVA
V DŽUNGLI?

Nekega dne se je skavt Jaka odpravil na potep po džungelskih poteh. Veselo si je žvižgal in prepeval Priden volčič jaz postati si želim in spoštovati obljubo vseh volkov. Prijazen in bolj vlju... Nenadoma pa je zaustavil svoj korak, kajti v grmu je nekaj zašumelo. Jaka se je radovedno zazrl v džungelsko rastlinje. Le kdo se skriva v njem?

Bi mu ti znal/a pomagati? Dobro poglej slikico in prepogni list po narisanih črticah. Ko boš odkrila/a ime džungelske živali, ki opazuje pojočega skavta, izpolni spodnji kuponček! DOBER LOV ☺

KUPONČEK

Med zelenjem se skriva

V džungli je ta žival:

- prinašalka novic
- učiteljica džungelske postave
- vodja krdela

V prazen okvirček napiši ime skrite živali in obkroži pravilni odgovor. Izpolnjen kuponček pošlji Skavtiču do 15. januarja 2004. Morda boš imel srečo in boš izžreban. Da ti bo Čil lahko prinesel džungelsko presenečenje, napiši tudi svoj naslov!

JESENOVANJE ČETE T' NAR T' BULŠIH HIRENOVK

Polni pričakovanj ter s težkimi ruzaki na ramah smo se v petek, 24. 10. 2003, zbrali na železniški postaji v Ljubljani. Odpravili smo se v Bohinjsko Bistrico. Na vlakcu smo prepevali, se igrali ter reševali uganke. Čas na vlakcu je hitro mineval, tako smo kar naenkrat morali v Bohinjski Bistrici izstopiti. Po prihodu v hišo zraven župnišča v Bohinjski Bistrici smo imeli IV najprej čas, da se namestimo po svojih sobah. Ko je bila ura že blizu sedme, je sledila večerja, po njej pa smo imeli zabavni večer s kvizom "Lepo je biti Bohinc". Po zabavnem večeru smo se vsi utrujeni odpravili spat.

Zjutraj smo se zbudili, se oblekli in odhiteli v zbor. Dan smo začeli z jutranjo molitvijo in telovadbo sledil je zajtrk, pregled sob ter kvadrat z dvigom zastave. Dopoldne smo po vodih spoznavali funkcije v vodih, seznanili smo se z ekologijo, stezosledstvom in gozdom. Po kosilu smo se odpravili na nek hrib med

Bistrico in Srednjo vasjo. Tam smo imeli nekaj duhovnosti, poslušali smo Frančiškovo hvalnico in se igrali veliko igro. Ker smo imeli sneg, smo ga s

pridom izkoristili. Po vrnitvi smo se pripravili za sv. mašo. Po njej je sledila večerja, nato pa ceremonija, kjer je vsak IV dobil svojo zadolžitev (=funkcijo) za to leto. Sledila je še nočna igra, ki so nam jo pripravili klanovci, po njej pa zaslužen spanje. Tako kot včeraj, je tudi po vstajanju sledil zbor, telovadba, zajtrk ter kvadrat. Nato smo šli k sv. maši. Po njej smo iz vžigalic izdelovali križke, vmes smo imeli še kosilo. Ko smo dokončali, je sledilo pospravljanje hiše.

Pred odhodom domov smo še zapeli Pesem slovesa, se posladkali s sladkarijami, ki smo jih prinesli IV s seboj, pa jih ne bi smeli. Sledil je odhod na železniško postajo in z vlakom smo odčihapuhali polni novih vtisov in doživetij domov.

Sašo Vrečar, vod svizcev, Vir 1
Matej Pirnat, vod svizcev, Vir 1

Foto: Urban Novak, Preudarni svizec, Vir 1

Foto: Urban Novak, Preudarni svizec, Vir 1

TO NI NAVADNA ANKETA, TO JE BRZINSKA SKAVTSKA ANKETA ali SKAVTIČ TIMES

Veste, kaj se to pravi pisati članek za Skavtiča? Ne? Mi iz Čuj četa smo taki asi, da smo naredili anketo na ulicah Maribora in napisali in natipkali tekst – vse skupaj kar v bori eni uri.

Prvo vprašanje in odgovori: **»Ali veste, kdo smo skavti?«**

- Ja.
- Seveda.
- Seveda vem.
- Poznam jih na videz.
- Neke vrste taborniki.
- Ne.
- Ne bi vedel.

— So skupina prijaznih ljudi.

Drugo vprašanje, ki ni moglo izostati: **»Kaj pa delamo skavti?«**

- So veliko v naravi.
- Hodite na tabore.
- Molite.
- Pojete.
- Vodijo mlade.
- Lepo vzgojeni.
- Veseli, nasmejani.

Najzanimivejši dogodek, ki se nam je pripetil: Srečali smo starko, ki je bila vsa navdušena nad skavti. »Pobrala« nam je ves propagand-

ni material (stari Skavtiči, koledarčki, kartice) in ga nato vsa navdušena odnesla vnuku.

Na koncu srečanja pa smo se tudi sami vrgli na oktobrsko številko Skavtiča, še toplega, saj je prav ta dan prišel iz tiskarne.

Nismo pa Mariborčanov le anketirali; vse, ki so imeli čas, smo naučili še skavtski pozdrav, ki ga pošiljamo vsem bralcem Skavtiča. Lep pozdrav iz Maribora! Bi-pi!

Čuj četa, Maribor 1

SOVE HOWKI NA TABORU

Letošnje poletje smo logaški IV čete SOVE HOWKI taborili v Radencih ob Kolpi. Med drugim nas je večkrat obiskal tudi lokalni vsestranski umetnik majstr Jure, nam razkazal svojo formo vivo in nam napisal sledečo pesem. Pa naj še kdo reče, da skavti nikogar ne nagovorimo...

Mi skavti

Mi skavti smo se dogovorili,
da v Beli krajni bomo taborili.
Ob Kolpi tabor smo postavili,
v Radencih smo se ustalili.

Poljansko dolino smo spoznali,
vso naravo smo prečesali.
Naša zastava plapolala visoko,
za njo srce bije nam globoko.

Vedno kdo se prikaže,
da zastavo nam ukrade.
Kdor ukrasti nam jo hoče,
ta opeknel se bo vroče!

Zvečer ob ognju mi sedimo,
z našo pesmijo se veselimo.
Naša pesem sega do neba,
z njo častimo svojega Boga.

3x Zigi, zigi, zaj, aj - aj - aj

za skavte iz Logatca - majstr Jure

IDEJA ZA VODOVO SREČANJE - Kako na zanimiv način ponavljati vozle

Igro lahko pripravite kot ček, odreže delček vrvice, naredi vozle, ki je ponovitev osnovnih vozlov. Potrebujete igralno ploskev, ki jo seveda iz kartona izdelate sami (glej skico predloga). Poleg tega pripravite tudi kartončke z imeni vozlov. Potrebujete tudi igralno kocko in klobčič volne oz. tanjše vrvi, ki jo lahko režete.

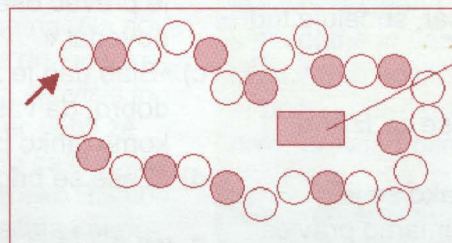
ček, odreže delček vrvice, naredi vozle, ki je napisan na kartončku, in le-tega prilepi v skavtski zvezek oz. poseben list, kjer postopoma nastaja zbirka vozlov. Če vozla kdo ne zna narediti, en krog ne meče, medtem pa mu vodnik ali kdo drug vozle pokaže. Če pred naslednjim metom vozle že zna, lahko nadaljuje.

Igra se lahko zaključi, ko vsi pridejo do konca oz. ko ima nekdo v zvezku zbirko vseh vozlov.

Začne tisti v vodu, ki je vrgel največje število pik na kocki. Premikate se v smeri puščice. Vsakokrat ko kdo pride na obarvano polje, dvigne vrhnji karton-

Pozdravček od

Franceljna

AMBULANTNI
VOZEL

»SKAVT NA
POTEPU NE
ŠTOPA!!!

ČE PA ŽE ŠTOPA,
SE MORA BATI
DVEH STVARI! «

»PRVIC: DA SE
NE ODPELJE
PREDALEČ.

IN DRUGIČ ...«

»... DA MU NE
USTAVI LASTNI
SKAVTSKI
VODITELJ!«

Avtor: Primož Luževič, Hitri zajec, Celje 1

NAŠ VOD ... test

ZA VODNIKE:

Praden se lotiš prebiranja, moraš vedeti, da je tale test ravno toliko resen in zanesljiv kot vsi tovrstni testi v drugih revijah. Naj ti ne jemlje poguma, ampak naj ti bo vzpodbuda pri delu ali pa morebitno izhodišče za pogovor v vodu.

1. Na sestanek voda ponavadi pridem:

- točno
- prezgodaj
- prepozno
- sploh ne pridem

2. Kadar smo še posebej pripravljeni početi lumparije, nas vodnik:

- samo opomni in takoj opustimo misel na to
- takoj pošlje domov
- cmeravo nas prosi, naj prenehamo, vendar njegova beseda ne zaleže
- ne naredi ničesar, sodeluje tudi sam

3. Dogovarjamo se za izhod prihodnji teden:

- vodnik pove, kako se je odločil, ostali nimamo pravice ugovarjati
- vsi skupaj predlagamo, kam bomo šli in kaj bomo počeli
- vodnik sicer predlaga, vendar njegovega predloga tako ali tako nikoli ne podpremo
- vodnik nima idej, ostali pa še manj

4. Na srečanju čete se med seboj pomerite z ostalimi vodi.

- enotni smo si, da edino zmaga pride v poštev
- vodnik nam zagrozi, da nas bo prebutal, če ne zmagamo
- zmage bi bili sicer veseli, toda važnejše je, da se zabavamo
- čisto vseeno nam je, kako se odrežemo

5. Ko se odločamo za skupno

ZA OSTALE IV:

Morda se ti je že kdaj zgodilo, da si za svoje slabo počutje v vodu krivil vodnika. Ta test naj bo priložnost, da preveriš določena dejstva in poskušaš popraviti svoje šibke točke.

aktivnost, najverjetneje izberemo:

- pohod na bližnji hrib v vsakem vremenu
- kino predstavo
- dvodnevni potep v naravo
- sploh se ne odločimo za aktivnost, če nam je ne pripravijo voditelji

6. Če nekdo pride na srečanje zelo slabe volje in ga vprašamo, kaj je narobe, ponavadi slišimo odgovor:

- »Ah, nič. Saj ne vem, zakaj sem sploh tukaj. Grem raje domov.«
- »Lepo da vprašate, na žalost je preveč osebno, da bi vam povedal.«
- »Slab dan je za menoj, Še dobro, da vas vidim, da vsaj komu lahko potožim ...«
- »Zase se brigajte!«

7. Klici našega voda:

- so izvirni, vzpodbudni in jih pogosto menjamo
- bolj ko so smešni in žaljivi, bolje je
- Več klicev??? Samo enega imamo.
- Še ena neumnost, ki je v vodu ne odobravamo.

Seštejte točke

	a	b	c	d
1.	3	2	1	0
2.	3	2	0	1
3.	2	3	1	0
4.	2	1	3	0
5.	2	1	3	0
6.	0	2	3	1
7.	3	1	2	0

DO 7 TOČK

V vašem vodu najbrž ni preveč prijetno. Manjka vam medsebojne povezanosti, skavtskega duha; očitno pa je, da vsem skupaj primanjkuje tudi idej, kaj vse bi lahko skupaj počeli, kam bi šli ... Tako vi kot vaš vodnik se boste počutili bolje, če boste več časa preživeli skupaj, zato je nujno, da zberete ideje in se odpravite npr. na potep.

8 do 11 TOČK

Imate sicer ideje, manjka pa vam volje, da bi te ideje uresničili. Kadar ste skupaj, se bolj kot na resno delo osredotočate na zabavo. Vodniku dostikrat sploh ne daste priložnosti; takoj se odločite, da vam stvar ni všeč in pri tem trmasto vztrajate. Ne pozabite: prav je, da se zabavate, kadar ste skupaj, pomembno pa je, da znate poprijeti tudi za resno delo. Vse ob svojem času!

12 do 16 TOČK

Kar prijetno vzdušje mora biti v vašem vodu, kajne. Imate ogromno idej, na žalost pa dostikrat ostane samo pri tem, saj v glavnem obvelja vodnikova beseda. Pomagalo bi, če se skupaj dogovorite, da npr. vsak od vas prispeva kakšno idejo k pripravi vodovega srečanja/potepa: npr. kviz, igrice ...

17 do 21 TOČK:

Vi se pa res ne smete pritoževati. V vašem vodu je čutiti veliko mero skavtskega duha in pripravljenosti; najbrž zato, ker si med seboj zaupate in upoštevate mnenje slehernega v vodu. Kar tako naprej.

NAJBOLJŠI RECEPT

Narisala: Neža Čerin, Mirna srna, Lj. 4

Vas morda zanima, kaj je med počitnicami počel konjiški klan? No, klanovci smo letos od 10. 8. pa vse tja do 17. 8. kuhali. Kuhali? Da, kuhali. Le kaj je bilo tako silno težavnega, da smo rabili cel teden? Ha! V tem tednu dni smo »skuhalik« popotni tabor. In kakšen je bil recept?

Začelo se je v nedeljo, ko se nas je devet skavtov, oprtanih z nabasanimi nahrbtniki, odpravilo na Bizelsko k Vladu Leskovarju na pomoč pri dvigovanju zvonov. Že diši po najpomembnejši začimbi – služanju! Zvečer smo skupaj s skupino Čuki plesali in peli, zjutraj pa uredili okolico in posledice vesele noči. Popoldne smo v našo skledo dodali prve kilometre asfaltnih in poljskih poti in se k prvemu nočnemu spanju podali vse do Dobove. Naše kulinarične sposobnosti so preverili tudi obmejni policaji ob Sotli in nam dovolili nemoteno delo še naprej. V torek smo dodali kilometre do Pobočja, zalili s Krko in pustili vreti pri družini Krničnik v Kostanjevici. Pri temperaturi okoli 35 - 40° C je naša mojstrovina počasi dobivala okus še z vožnjo s kajaki in kanuji okoli Kostanjevice, opravljenem izpitu Luke in Ivica in hojo do Rake. Malce pikantnosti s puščavo, zabavnim večerom ob kitari in vse bolj je

dišalo ... Četrtek je bil dan za nabiranje zelišč, potrebnih za še boljšo aromo in okus. V dvojicah smo se odpravili proti Vidmu in na poti izpolnjevali naš glavni cilj – pomagati drugim, služiti, mislim, mešati in dodajati sestavine. Lupljenje krompirja, lomljenje koruze, pobiranje smeti, igra z otroki

...več kot odlična zelišča. Večer nam je polepšal bivši kaplan Jože Vogrin, ki je s pomočjo novomašnika Janeza Turineka vodil slovesnost obljub in nam pripravil nekaj svojih »jedi«. V petek sta si bele kuharske čepice nadela nova člana naše skavtske družine, ki sta uspešno opravila skavtski in kulinarični izpit. Lonec je bil že skoraj poln, zato smo ga iz Krškega prepeljali v Slovensko Bistrico na vseslovensko srečanje popotnikov in popotnic z imenom TuSe-Mor's ZBUDIT. Tam smo dodali še zadnje nepogrešljive malenkosti – smeh, nova prijateljstva, ogromno doživetij z razno raznih delavnic, ples, petje, druženje, premočene spalne vreče zaradi neurja, ki pa na srečo niso pustile grenkega priokusa, finte in fore celotnega tabora.

Tako, v nedeljo popoldne je bila specialiteta končana. Pustili smo jo mirovati do petka, ko smo jo na refleksiji zaužili iz skledic kateheze, ki nas je spremljala na poti. Rečemo lahko le: »Mljask, kako je teknilo!«

P.S.: Klan že zbira recepte za naslednje leto, se priporočamo!

Monika Vengust, Lapava levinja,
Slovenske Konjice 1

Jaz, kroj in rutka

Srečanje mladih v Stični. Težko pričakovani dogodek, ki ga z radostjo v srcu pričakuje vsak mladi katoličan. Na trati pred samostanom se zbere pisana množica mladih iz vseh koncev in krajev Slovenije. Ministranti, pevci in nenazadnje tudi mi, skavti.

Kaj pa vam pomeni biti skavt in skavtstvo? Meni pomeni biti neko čast, ponos, pripadnost, odgovornost in spoštovanje. Ampak to spoštovanje pa ne pride samo od sebe. Moramo si ga pač zaslužiti. "Kako?" boste vprašali. Dobro vemo s čim. Z lepim vedenjem, dobrimi deli, pomočjo bližnjemu in še bi lahko naštevali. Pa tudi na nek drug način si lahko zaslužimo spoštovanje drugih. Da izkažemo vso čast in dolžno spoštovanje do dveh pomembnih stvari, ki nas ločita od ostalih ljudi. Kroja in rutke. Osebnostno menim, da je to slavnostna in častna "uniforma", ki jo moramo nositi s spoštovanjem in ponosom. Zato pa obstajajo tudi neka pravila nošnje le-te.

Nošenje kroja v ZSKSS določa "Navodilo o kroju in oznakah ZSKSS", ki ga je sprejel IO 2. 11. 1998 z dopolnili 17. 3. 2001 in 18. 3. 2003. Nekaj citatov iz tega navodila.

"Kroj je sestavljen iz opečnato oranžne srajce z našitki, rutke, temno modrih hlač in pokrivala po dogovoru. Del kroja je lahko tudi opečnato oranžna polo majica. Srajco nosimo zataknjeno za pas in zapeto. Odpet je lahko le gornji gumb. Kroj nosimo, kadar smo na skavtskih dejavnostih in kadar predstavljamo skavtstvo v javnosti. Rutka je sestavni del kroja in se je ne more nositi k drugi obleki. V posebnih primerih, v katerih odločajo voditelji (npr. hoja na potovalnih taborih, delovni tabori, ...) se rutka lahko nosi na majici s skavtskim znakom ali enobarvni majici."

Pojasnilo o vzgojnem namenu in pomenu kroja pravi: "V njem (v kroju, op. p.) naj bi se počutili prijetno, kar izpričuje skupne vrednote, ki jih imamo v ZSKSS, ter načelo prizadevanja po osebni rasti. Nošnja kroja pri skavtskih dejavnostih v javnosti pomeni pričanje za naše vrednote in obenem prevzemanje jasne odgovornosti za naša dejanja."

Primer kršenja teh pravil se je zgodili letos v Stični, ko je skupinica razigranih skavtov v odpetih in nezataknjenih krojih a la Havaji skakala gori doli po Stični.

Posebej za Stično je IO sprejel navodilo, da so v krojih le tisti skavti, ki so tja prišli v organizirani skavtski skupini z voditeljem, drugače pa ne.

Pa saj tu ne gre za to, kdo je s kom prišel, ampak, kako se nosi kroj. V tem primeru žal ne vidim spoštovanja do našega kroja. Ta dogodek je do dobra razburkal skavtsko občestvo.

Na Skavt forumu je potekala burna razprava o pravilih, še posebej, kako naj se nosi rutka in kroj ter kdaj in kje. Skavti in voditelji so zagovarjali različna mnenja. Od konzervativnih do radikalnih sprememb.

Tukaj je nekaj povzetkov:

- "Kroj naj se nosi izključno po pravilih. Drugih alternativ tu ni."

- "Cel potovalni tabor v enem in istem kroju? Da se skuhamo in smrdimo kot kuga? Ni šans, dragi moji. Spremenit' moramo pravila."

- "Me zanima, kdo bi pri temperaturi 35° kopal latrine na taboru v kroju?"

- "Hej, kaj pa če bi naredili nove delovne kroje? Take, ki ne bi bili za svečanosti, ampak za delovne akcije in tabore."

- "Mislim, da bi lahko kroj nosili ob slovesnostih, npr. obljube, maše, prehodi ipd., rutko pa tudi na navadno obleko."

- "Obleka še ne naredi človeka. Enako velja za kroj."

- "Ljudje nas ne bodo cenili in prepoznali po tem, kako smo nališpani in urejeni, ampak nas bodo sodili po naših dejanjih."

- "Kroj nosim zato, ker sem v njem seksi. Saj veste, ženske padajo na moške v uniformah, he, he".

Takšnih in podobnih mnenj in rešitev je še veliko. Praktično toliko, kot nas je skavtov. Nekatera so konzervativna (nošnja samo po pravilih), druga nerealna (uvredba novih krojev), tretja realna (o spremembi pravil) in četrta praktična (seksi izgled). Kakor koli že, nekdo je zapisal, da morajo pravila služiti ljudem, ne pa obratno.

Za konec pa še sporočilo načelnika:

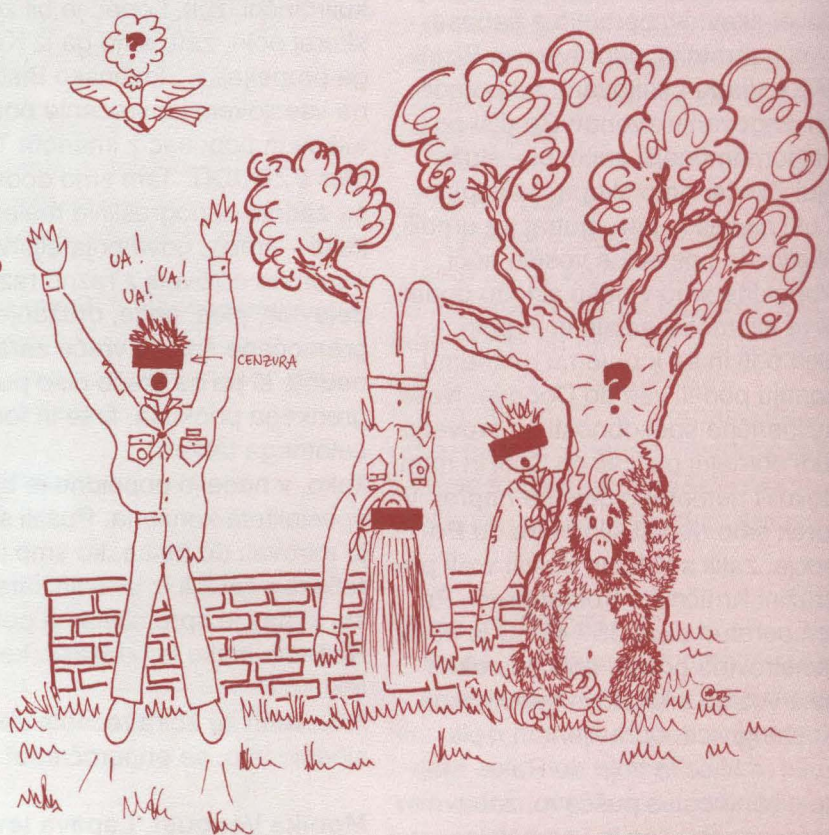
"V IO se zavedamo, da obstajajo različne interpretacije pravil in tudi želje glede nošnje kroja. Stvari, ki trenutno veljajo, pa so

jasno zapisane. Vsi skupaj si moramo prizadevati pri odkrivanju izzivov in lepot, ki jih prinaša nošnja kroja, o tem se moramo tudi pogovarjati. Vedno lahko vsak posameznik preko demokratičnih mehanizmov sproži razpravo o nošnji kroja v ZSKSS. Seveda pa mora temeljito razmišljati o tem in iskati trdne argumente ter alternative. O kroju se lahko pogovarjamo in se moramo pogovarjati. Poskusimo pa tudi iskati razloge, zakaj smo lahko ponosni na to, da nosimo in smemo nositi kroj. A ne bi bilo lepo, da bi nas ljudje na ulici ustavili in nas prosili za pomoč, ker bi nas prepoznali kakor skavte. Tudi to je eden od razlogov za nošnje kroja."

Upam, da se bo vsaj nekdo strinjal z menoj, kar bom zapisal. Pravila moramo v nekaterih delih spremeniti. Kroj nam bo pomagal pri razpoznavnosti, vendar se moramo kot prvo uveljaviti z našo pomočjo sočloveku in vrednotami. Sam kroj ne bo opravil trika. Ljudje sodijo človeka po dejanjih. Spoštovati moramo vsakogar in vsako stvar. Tudi kroj.

Pa da ne pozabimo: pred 12. leti smo dobili svojo lastno državo, pred 11. leti svojo organizacijo in pred nekaj leti naš opečnato oranžni kroj. Na te zgodovinske mejnike moramo biti ponosni in jim izkazati čast in spoštovanje. Zaradi samega sebe in še posebej zaradi drugih, ki so nam to omogočili, kar imamo sedaj.

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

Narisala: Ana Močnik, Bojevita kobra, Homec 1

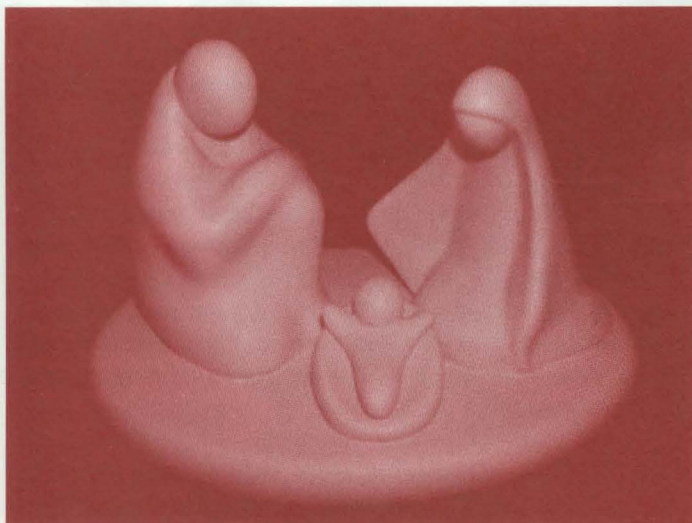
JASLICE SVETA

Verjetno ste že slišali, da potujoča razstava Mednarodnega muzeja jaslic iz Betlehema, poimenovana »Jaslice sveta«, letos gostuje v Ljubljani. V cerkvi svetega Jožefa v Ljubljani bo na ogled še vse do 15. februarja 2004. Na njej si lahko ogledate umetniška dela in jaslice, ki prihajajo iz dežel vsega sveta: Italija, Francija, Španija,

Slovenija, Švica, Nemčija, Avstrija, Češka, Portugalska, Afrika, Latinska Amerika, Koreja, Kitajska, Japonska in druge. V njej je zbranih 250 dragocenih jaslic, ki predstavljajo raznolikost, pestrost in bogastvo etnološke, zgodovinske, umetniške kulture in verske tradicije. Ker razstava gostuje v Sloveniji, je na njej predstavljenih tudi mnogo eksponatov slovenskih umetnikov. Slovenske jaslice bodo, tudi ko razstava krene svojo pot v druge svetovne dežele, predstavljale slovensko kulturno in umetniško dediščino drugim narodom. Za to razstavo se potegujejo vsa pomembnejša evropska mesta – lani so jo občudovali v Milanu, prihodnje leto pa jo bodo v Rimu. Razstavo v organizaciji Društva ljubiteljev jaslic in pod pokroviteljstvom UNESCO bo spremljal pester spremljevalni program. Več informacij pa najdete na: <http://jaslice.rkc.si/> Škoda bi jo bilo zamuditi – morda si jo lahko z vašim stegom ali vejo ogledate skupaj!

Mica Kovačič, Eksperimentalna štorčija, Idrija 1

Kakšne jaslice bomo Jezusu pripravili letos?

Nekaj o zgodovini jaslic

Danes si božiča brez jaslic skoraj ne moremo predstavljati in verjetno niti ne razmišljamo, kje in kdaj so jih ljudje sploh začeli postavljati. Sicer tudi tisti, ki njihovo zgodovino proučujejo, niso povsem prepričani, ali so **prve jaslice postavljali že v 4. stoletju v Betlehemu**, ali so se v 11. stoletju razvile iz božičnih iger, gotovo pa je, da je leta 1223 sveti Frančišek postavil takšne jaslice, ki so se ljudem res približale božični dogodek, ga predstavile v vsej njegovi preprostosti in ne v blišču katedral in cerkva. Postavil jih je v gozdu pri kraju Greccio v Umbriji na božični večer. V votlino so postavili jasli s senom ter živega vola in osla, ljudje z baklami pa so se trumoma zgrinjali od vsepovsod. Nad jaslami so darovali mašo, med katero je Frančišek tako ganljivo in z ljubeznijo odpel evangelij o Kristusovem rojstvu in spregovoril o božjem Detetu, ki ga je videl pred seboj v jaslih, da je svoje brate in navzoče

ljudstvo popolnoma razvel in navdušil. Te jasli je postavil z namenom, da s telesnimi očmi vidi neudobnost in pomanjkanje, v katero se je rodilo Dete.

Jaslice, kakršne poznamo danes, pa so nastale šele precej po tem dogodku in se zares razširile v 17. stoletju – sprva le po cerkvah, pozneje pa so jih želeli imeti ljudje tudi po svojih domovih. Takrat je prišla na dan vsa ljudska domišljija in umetniška ustvarjalnost, jaslice pa so pričele dobivati tudi krajevni značaj. **K nam so jaslice prišle z jezuiti. Prve je izdelal in postavil jezuitski brat-laik Kilijan Hampl v Ljubljani leta 1644 v jezuitski cerkvi sv. Jakoba, kipci pa so bili visoki kar okoli 130 centimetrov.**

Jaslice pri nas

In kakšne jaslice vse so se pri nas pojavljale? Sprva odrske jaslice, ki so postavljene v obliki gledališkega odra, jaslice z oblečenimi voščenimi figurami, kulisne jaslice, narejene iz ploščatih pobarvanih lesenih deščic, omarične jaslice, Božje dete v zastekljeni omarici, odprte jaslice v cerkvah, ki so prikazale pokrajino in prekrile precejšen del prezbiterija ali stranskih oltarjev; po domovih pa hodniške

jaslice in kotne jaslice (v bogkovem kotu, s prtičem ali pečo), papirnate jaslice na lesenih paličicah, zasajenih v mah, lutkovne jaslice, gibljive jaslice, prenosne jaslice za kolednike, božičnik (belokranjske jaslice s testenimi figurami na hlebčku kruha), izrezljane lesene jaslice, jaslice z mavčnimi figurami, v zadnjem času pa precej razširjene plastične jaslice. Prostor Jezusovega rojstva se običajno upodablja kot votlino, hlev, razvalino, stajo, senik ali kozolec. V pokrajini se pogosto pojavlja voda – studenec, slap, potok ali vodnjak (namesto prave vode lahko ogledalo, steklo ali celofan), v prizorih okrog hleva pa je mogoče prepoznati vskadanje življenje ljudi. Palestinski oz. orientalski tip pokrajine in figur se je umaknil domačim in prevladale so tirolske jaslice, pravo okolje naših jaslic pa je alpsko ali predalpsko.

Pri nas sta jaslice skrbno raziskovala predvsem dr. Niko Kuret in p. dr. Leopold Grčar. Če vas zanima kaj več o njihovi zgodovini ali o slovenskih jaslicah, vzemite v roke Kuretovo knjigo »Jaslice na Slovenskem« ali Grčarjevo »Jaslice«, iz katere črpa tudi ta članek. Za velike ljubitelje jaslic pa še to: leta 2001 je bilo pri nas ustanovljeno Društvo ljubiteljev jaslic Slovenije, v katerem se združujejo ljubitelji jaslic in vsi, ki na temelju krščanskih vrednot sprejemajo biblično sporočilo o Sveti družini in so ga pripravljeni poglobljati – lahko se jim pridružite.

Takšne in drugačne ...

Klasične lesene, mavčne ali plastične jaslice, ki jih postavljamo po naših cerkvah in domovih, so nam najbolj domače in vsekakor lepe. Ker pa človeška domišljija ne pozna meja, lahko danes marsikje najdete zelo zanimive in domiselne jaslice iz najrazličnejših materialov in postavljene v najrazličnejša okolja. Če ste se odločili, da boste letos postavili malce drugačne jaslice, vam tu ponujamo nekaj predlogov in idej (nekateri so prispevali na SkavtForumu – hvala vsem!):

- senčne jaslice (rjuha za katero so postavljene osvetljene silhuetne jaslic – sence se izrišejo na platnu)
- jaslice na steklu (lahko na oknu z barvami, ki jih je mogoče odlepiti)
- jaslice iz najrazličnejših mas – DAS masa, FIMO ipd.
- piškoti v obliki jaslic – zelo primerno je medeno testo
- jaslice in slenga testa (lonček soli + lonček moke in voda)
- jaslice iz pobarvanih in zlepljenih kamnov
- jaslice iz pobarvanih plastenk
- jaslice iz suhega sadja
- iz zobotrebcev in divjega kostanja

- jaslice iz storžev
- jaslice iz orehov, arašidov, lešnikov ...
- Iz odpadne embalaže – tu se res odpira neskončno možnosti
- Iz kartona/lepenke
- Jaslice z lutkami
- Iz pobarvanih (surovih! J) testenin različnih oblik – presniki za trupe, pentljice za krila anglečkov, špageti za lase, okrogli za svetniške sije ...
- Iz snega (na prostem)
- Jaslice, v katere vključite tudi tistega, ki jih opazuje, s postavitvijo ogledala
- Sodobne jaslice, kjer figure zamenjajo določeni simboli ali predmeti (resničen primer: namesto osla kolo, namesto krave tetrapak mleka, namesto angelov, ki prepevajo, tranzistor z glasbo ...)
- Jaslice iz Lego kock
- In še en predlog s skavt foruma: postaviti jaslice v garažah med starimi socialističnimi bloki (primer: Fužine) – kje lahko najlepše pride do izraza sporočilo in toplina jaslic, če ne ravno v takšnem okolju?
- Na skavtskih izhodih lahko naberet najrazličnejše naravne materiale in jih uporabite bodisi za pokrajino

bodisi za figure

- Skavtske jaslice s šotori, jamborjem, tabornim ognjem... (takšne so npr. postavili v cerkvi Vstalega Jezusa na Fužinah)

Morda lahko letos postavite jaslice tudi v vašem stegu, skavtski skupini ali veji. Poglobite se v njihovo sporočilo, uporabite domišljijo in položite v jaslice sebe – to, kar vi in vaša skupina ste, tudi vaše skavtstvo. Vanje lahko vpletete kakšno zgodbo ali okolje, v katerem živite. Nikakor pa ne pozabite na to, kaj jaslice predstavljajo in kaj je njihov namen – ljudem približati veličino betlehemskega dogodka, ko Jezus za svoj prihod ni izbral udobja palače ali najsodobneje opremljene porodnišnice, ampak preprost, mrzel, umazan hlevček v družbi preprostih pastirjev in ob naravnem ogrevanju – sapi volička in oslička. Edini prostor, kjer se Jezus lahko zares rodi, pa je vaše srce, zato v njem postavite najlepše jaslice!

Gradivo in ideje zbrala: Mica Kovačič,
Eksperimentalna štorčija, Idrinja 1

DOBRO SODELOVANJE Z DUHOVNIM ASISTENTOM PAČ NE PRIDE SAMO OD SEBE

Sredi oktobra smo se v Ljubljani ponovno srečali voditelji veje popotnikov in popotnic. Novo sezono mesečnih delavnic smo odprli z nadvse zanimivo temo – vloga duhovnega asistenta v veji PP. Odprtih vprašanj, žal vsem že dobro poznanih, je bilo veliko. Dokazano pa nikoli ne obupamo! Tokrat smo medse povabili našega generalnega duhovnega asistenta Marjana Škvarča in združili moči.

Iz naslednjega povzetka se lahko poučite o nekaterih pomembnih korakih h kvalitetnemu sodelovanju z vašim duhovnim asistentom:

1. Pomembna dolžnost vseh voditeljev je, da duhovnemu asistentu na začetku njegovega delovanja dobro predstavimo skavtsko gibanje in način dela v naši skupini. To lahko prepreči marsikatero težavo in če tega nismo storili, naša pričakovanja do njega pač niso upravičena.

2. Duhovni asistent mora sodelovati pri vseh načrtovanjih. S tem se bomo izognili časovnemu križanju vseh mogočih obveznosti (in moramo razumeti – vsi duhovni asistenti jih imajo dovolj že brez sodelovanja s skavti). Duhovni asistent si bo tako lahko že na začetku leta

skavtske obveznosti skrbno načrtoval. Nič manj pomembno pri tem ni, da lahko le z vključevanjem duhovnega asistenta v načrtovanje, našim skavtom zagotovimo celovito vzgojo in spremljanje na vseh področjih. Duhovni asistent naj pozna namen in cilje naše skupine in s tem skrbi za kontinuirano duhovno napredovanje njenih članov.

3. Če župnik, kaplan ali kdo drug v župniji nikakor ne more ali ne želi sodelovati pri skavtih, ponavadi pomislimo na duhovnega asistenta iz druge župnije. Pri tem je nujno(!), da se prej pogovorimo z odgovornimi v domači župniji in pridemo do nekega dogovora, ki bo za vse najboljši.

4. Bistvena je torej KOMUNIKACIJA z duhovnim asistentom, ko le-te ni več, smo na mrtvi točki. Če bo med nami in duhovnimi asistenti vzpostavljena komunikacija in bo sodelovanje dobro, bodo duhovni asistenti vedeli, kaj počnemo in kaj lahko od nas pričakujejo. Vzajemno sodelovanje bo obrodilo največ sadov.

5. Še več o tem pa kmalu na spletnih straneh veje PP.

Sabina Rupnik, Optimistična muha, Brezovica 1

Foto: Simon Mlekuz, Bistri medved, Bovec 1

DRŽAVNO SREČANJE VODITELJEV IV

Foto: Janez Hrožjan, Zagumaj jelen, Brezovica 1

Jesensko državno srečanje se je dogajalo v Novi Gorici. Ob 10h smo se zbrali pri cerkvi Kristusa Odrešenika. Po uvodu in katezezi o zvestem oskrbniku (Mt 25,14-30) smo se, ob razmišljanju o svojem oskrbništvu, po sadnih skupinah odpravili raziskovat Novo Gorico in okolico z nalogo, da bi izvedeli kaj o znamenitostih mesta in ljudeh. Po ogledu Solkanskega mostu, botaničnega vrta, pokopališča ... smo se podali proti osnovni šoli, kjer nas je čakalo kosilo in ne pašta :)

Po kosilu smo se zagreblili za različne delavnice: ZTS, elementi zdravega okolja, PP na služenju v veji IV, priprava vodniškega sestanka, kateheza ..., kjer smo v dveh izmenah poskusili čimveč izvedeti in odnesti. Sledil je drugi polčas 1:1 in pašta z mesom. Po večerji smo bili gostje na gospodovi veselici, kjer smo predstavili v igri, pesmi in skeču svoj pogled na NG in prebivalce. Ko je šel gospodar spat, smo šli mi »fusbal« igrati, razultat 1??:??.

Nedeljsko jutro: »rana ura, zlata ura«; gospodar nas je že ob 7h vabil na gostijo in delo, zajtrk in 2 seriji tem: odgovorno odločanje IV in uokoljanje ter zimovanje. Ob 11. uri smo se zbrali v Gospodovi hiši in obhajali sveto mašo, pri kateri smo sodelovali s petjem, uvodi in prošnjami tudi za vas, ki ste ostali doma. Hvala :) Po maši smo se udeležili gostije – kosila pred odhodom gospodarja v daljno deželo, sprejeli oskrbništvu nad zemljo in šli trgovat s talenti vsak v svoj kraj.

Andrej Sotler, Ustrežljivi gams, Radovljica 1

SEZNAM PRIPOROČENIH PRENOČIŠČ ZA ZIMOVANJA

Kar 69 idej smo nabrali na državnem srečanju voditeljev IV. Upam, da bodo s pomočjo telefonskega imenika oz. skavtskega naslovnika koristne.

PRIMORSKA REGIJA

1. Župnišče v Godoviču, 50 ljudi (kontakt: župnik)
2. Župnišče v Piranu, 30 ljudi (kontakt: župnik Zorko Bajc)
3. Dom duhovnosti v Klancu pri Kozini, 40- 50 ljudi (kontakt: župnišče Rodik)
4. Cetinova koča, Nanos, 10 ljudi (kontakt: Franc Čeč)
5. Župnišče v Pregari v slovenski Istri (kontakt: župnišče Movraž v Istri)
6. Frančiškanska hiša v Strunjanu, 30 ljudi (kontakt: frančiškani iz Kamnika)
7. Župnišče v Gorah nad Idrijo, 25 ljudi (kontakt: župnik v Idriji)
8. Župnišče v Otaležu pri Cerknem (kontakt: župnik Janez Kobal iz Cerknega)
9. Župnišče v Podmelcu v Baški grapi (kontakt: Karmen Ferjančič, Ajdovščina- Šturje 1)
10. Elerji nad Ankaranom (kontakt: društvo Sonček)
11. Skavtska hiša v Dragi pri Trstu (kontakt: Franc, Trst 4)
12. Vojsko blizu Idrije (kontakt: Marko Puškarič, Lj4)
13. Vremska dolina (kontakt: Marko Puškarič, Lj4)
14. Župnišče na Colu nad Ajdovščino (kontakt: župnik)
15. Župnišče v Trnju pri Pivki (ne vem, če je še možno, sicer kontakt: GDA in župnik v Pivki, Marjan Škvarč)
16. Župnišče v Desklah, 15 km iz Nove Gorice, Soška dolina (kontakt: župnik Zoran Zornik)
17. Župnišče v Kozani v Goriških brdih (kontakt: Elvis Žagar, Bovec 1- 041 600 574)
18. Župnijski dom Izola, (kontakt: župnik)
19. Župnišče na Livku nad Kobaridom, (kontakt: župnik v Idrskem pri Kobaridu)
20. Zavratac pri Godoviču (kontakt: Špela 031 405 002 ali Polona 031 543 017, Žiri 1)
21. Župnišče v Ledinah nad Idrijo (kontakt: župnišče ali Špela 031 405 002 ali Polona 031 543 017, Žiri 1)

LJUBLJANSKA REGIJA

1. Mala stara vas - župnija Grosuplje

- (kontakt: kaplan Janez Mrak - 031 329 323)
2. Sv. Jošt nad Kranjem, 30 ljudi (kontakt: natasa.kovacic@volja.net, Škofljica 1)
3. Župnišče v Tržišču, 30 ljudi (kontakt: župnik Marko Japelj)
4. Sv. Mohor (Moravče), 30 ljudi (kontakt: župnik Viktor Primožič)
5. Trstenik, 30 ljudi (kontakt: natasa.kovacic@volja.net, Škofljica 1)
6. Koprivnik nad Bohinjem (kontakt: natasa.kovacic@volja.net, Škofljica 1)
7. Vrtovčev dom na Visokem pri Škofji Loki (kontakt: natasa.kovacic@volja.net, Škofljica 1)
8. Župnišče v Begunjah, (kontakt: župnik)
9. Župnišče v Prežganju - blizu Ljubljane (kontakt: župnik)
10. Župnišče v Davči, 40 ljudi (kontakt: župnik iz Sorice)
11. Soteska pri Dvoru (kontakt: župnišče Dolenjske toplice ali Tadej Jakše-NM1)
12. Daleč hrib v Kočevskem rogu (kontakt: župnišče Dolenjske toplice ali Tadej Jakše- NM1)
13. Zaplaz - Čatež na Dolenjskem (kontakt: Adamič Simon - 031 298 778)
14. Zagozdec (stara šola)- Bela Krajina (kontakt: Ilija Vuk - Črnomelj 1 ali župnišče v Starem trgu)
15. Šentlambert nad Zagorjem, 40 ljudi (kontakt: kaplan Jože Pibernik - 041 816 822)
16. Dom krščanskih bolnikov in invalidov na Zaplani pri Logatcu - Rovte (kontakt dom ali Matej Hozjan, Brezovica 1)
17. Župnišče Nova vas - Bloke (kontakt: župnik Lojze Hostnik)
18. Župnišče pri Sv. Vidu na Blokah (kontakt: Blaž Sterle, Loška dolina 1, 041 293 821)
19. Župnišče Preserje (kontakt: župnik Marko Košir)
20. Sveti križ nad Kranjem (kontakt: Franci Nadrih, Trebnje 1)
21. Mrzli studenec na Pokljuki (kontakt: Marko Puškarič, LJ4)
22. Vrh sv. Trije kralji (kontakt: župnišče v Žireh)
23. Osnovna šola Sv. trije kralji nad Žirmi (kontakt: šola ali Matej Hozjan, Brezovica 1)
24. Kulturni dom v Rovtah - telovadnica - blizu Logatca (kontakt: Matej Hozjan, Brezovica 1)

25. Župnišče v Bodovljah pri Škofji Loki (kontakt: župnik)
26. Župnišče v Bohinjski Bistrici (kontakt: župnišče v Bohinjski Bistrici)
27. Studor nad Bohinjem (kontakt: župnišče Prečna pri Novem mestu)
28. Koča na Komni
29. Župnišče v Babnem polju, blizu Loške doline (kontakt: Danijel Mrvoš, Loška dolina 1, 031 281 802)
30. Koča Porcjunkola na Uskovnici nad Bohinjem (kontakt: Špela 031 405 002 ali Polona 031 543 017, Žiri 1)
31. Razbor nad Lisco

MARIBORSKA REGIJA

1. Župnišče v Mozirju (kontakt: župnik Sandi Koren)
2. Dominikov dom na Pohorju - za okoli 60 oseb (kontakt: župnija Janez Bosko Maribor)
3. Liboje - dom zraven cerkve Sv. Neže, 30- 40 ljudi (kontakt: župnik Jože Planinc)
4. Župnišče v Grižah, 30- 40 ljudi (kontakt: župnik Jože Planinc)
5. Župnišče v Ponikvi pri Žalcu (kontakt: župnik)
6. Župnišče v Šmartnem pri Dreti, 30 oseb (kontakt: župnik Janko Ivančič ali Katja Vrhovnik, Kamnik 1)
7. Župnišče Ojstrica (nad Dravogradom), 40 ljudi (kontakt: g. Danijel Slatinek- 040 764 216)
8. Sveti Duh na Ojstrici (nad Dravogradom), 15 ljudi (kontakt: g. Danijel Slatinek- 040 764 216)
9. Šmihel nad Mozirjem (kontakt: župnik Sandi Koren iz Mozirja)
10. Homec pri Slovenj Gradcu (kontakt: steg Koroška 1)
11. Brinjeva gora
12. Sv. Miklavž nad Rimskimi toplicami, začetek Savinjske doline
13. Šmiklavž pri Slovenj Gradcu, 30 ljudi (kontakt: Martin, Koroška 1, 041 332 795)
14. Planinska koča na Kremžarjevem vrhu, 40 ljudi (kontakt: Martin, Koroška 1, 041 332 795)
15. Sv. Primož na Pohorju, 30 ljudi (kontakt: Martin, Koroška 1, 041 332 795)
16. Župnišče v Črneču, 20 ljudi (kontakt: Martin, Koroška 1, 041 332 795)
17. Sveti križ nad Belimi vodami, pri Šoštanju (kontakt: Homec 1)

**Monika Kovačič, Pozorni orel,
Nova Gorica 1**

KVA PA DOJ?

Državno srečanje voditeljev VV

Pretekli konec tedna se je na Brezovici zbralo kakih 7 ducatov starih volkov in volkulj, da bi ob dobri hrani in v pristnem vzdušju srečne družinice listalo po Mavglijevih zgodbah, se urilo v voditeljskih lovskih spretnostih ter udeležalo novo lovsko politiko slovenske džungle ...

Potem ko nas je Primož Trubar razveselil z vsebino svojega sode, smo se v delavnicah učili preživetja v naravi, postavili temelje knjigi o uokoljenju, se naučili džungelskih plesov ter iz pene izdelali nekaj džungelskih prebivalcev. Naučili smo se tudi, kako brez besed rečeš Rad te imam ...

Veseli večer je prinesel 8 novih imenovanih starih volkov ter tkanja takih in drugačnih vezí. V nedeljo smo navsezgodaj zavihali rokave ter se v skladu z novo lovsko politiko povezali v trope, ki bodo poskrbeli, da bo mladi rod starih volkov lahko kaj kmalu v roke dobil nove knjižne uspešnice in se uril na srečanjih, namenjenih usposabljanju.

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

Udeležiš se lahko oz. pomagaš pri:

- taborni šoli Metode VV;
- Mali šoli življenja v džungli;
- državnem posvetu starih volkov;
- volčjih večerih.

(Več o tem kako, prosim preberi v spletni džungli na <http://veja-vv.skavt.net>, ker tu žal ni prostora.)

Pomagaš lahko tudi pri nastajanju sledečih knjig:

- Volčje pesmarice

Besedila pesmi, ki jih požete v tvojem krdelu nestrpno pričakuje Marija Kotnik (041/521-646; marija.kotnik@skavt.net);

- Knjige o Frančišku (Sisi & co.);
- Knjige uokoljenja v Indijance (Urška & co.);
- CD-ju džungelskih plesov

Le-ta je že spečen in ga lahko, če pokriješ stroške peke in poštarja, dobiš kmalu, potem ko svojo željo sporočiš na 031/468-721; Nezni.sokol@skavt.net.

V naših društvenih prostorih pa te že čakata:

- Mavglijeve zgodbe;
- CD Pesmi iz džungle.

Snujemo še nekaj knjig in pripomočkov, o katerih boš mogoče lahko prebral v prihodnji številki Skavtiča.

EVROPA VABI

Verjetno se vse več skavtskih voditeljev poigrava z mislijo, da bi svojim skavtom omogočili tabor v tujini ali vsaj v sodelovanju s skavti iz tujine, pa ne vedo čisto dobro, kako bi se zadeve lotili. Možnosti je seveda več – od udeležbe na mednarodnem taboru do potepanje po tuji državi; za tiste, ki jih zanima sodelovanje s konkretno skupino skavtov, pa je program Mladina vsekakor vreden premisleka.

Gre za projekt Evropske Unije, prek katerega ta podpira neformalno izobraževanje mladih. Znotraj programa so dejavnosti razdeljene v pet takoimenovanih akcij, od katerih so za skavte najbrž najbolj zanimive dvo- in trostranske izmenjave (*akcija 1*). V praksi izmenjava pomeni, da si skupina skavtov – torej najverjetneje klan – poišče partnersko skupino iz neke evropske države, pripravi program izmenjave, ki se ujema s smernicami programa Mladina, in se na enem od rednih prijavnih rokov poteguje za finančno podporo projekta. Ko je prošnja oddana, se začne tromesečna živčna vojna, in če je projekt dovolj prepričljiv, je odgovor pozitiven.

Pri pripravi projekta je potrebno poskrbeti, da projekt ustreza formalnim in vsebinskim zahtevam programa Mladina. Pri formalnih zahtevah gre predvsem za velikost skupine (16-60 članov) in starost udeležencev (15-25 let), pri vsebinskih pa je poudarek na medkulturnem učenju in aktivnem sodelovanju mladih pri oblikovanju evropske družbe. Potrebno je tudi izbrati pravi prijavni rok; projekt namreč mora biti izveden v določenem obdobju po zaključku izbora projektov. Če gre za poletni tabor, sta običajno primerna dva prijavna roka – 1.februar in 1.april. Vsekakor je pametneje izbrati prvega, sicer se kaj lahko zgodi, da se izbor zaključi tik pred dejanskim začetkom projekta. V primeru, da brez te finančne podpore projekta

ni mogoče izvesti, se zna situacija zoprn zaplesti. Pomemben podatek je seveda tudi višina finančne podpore. Ta je pravzaprav razdeljena med obe sodelujoči skupini. Gostiteljska skupina dobi sredstva, s katerimi lahko bolj ali manj pokrije izvedbo celotnega projekta, gostujoča skupina pa dobi povrnjenih 70% potnih stroškov. Pri vsem tem je potrebno upoštevati, da se sredstva v Sloveniji zaenkrat prejema z zamikom, torej običajno po koncu projekta. Najbrž ni odveč poudariti, da vsaka od sodelujočih skupin projekt prijavi v svoji državi in izbire med državami niso usklajene. Lahko se torej zgodi, da je ena od partnerskih skupin dobi podporo, druga pa ne. Seveda niti ni nujno, da obe skupini vložita prošnjo; to je pač popolnoma odvisno od dogovorov med skupinama.

Vsi, ki vas zadeva zanima podrobneje, lahko dobite precej bolj natančne informacije na spletni strani zavoda Movit, ki v Sloveniji skrbi za izvajanje program Mladina: <http://mladina.movit.si>

Za pomoč se lahko seveda obrnete tudi na Medo: medo@skavt.net

Veliko medkulturnega učenja vam želim!

**Alenka Ropret,
Bistra sova,
Breznica 1**

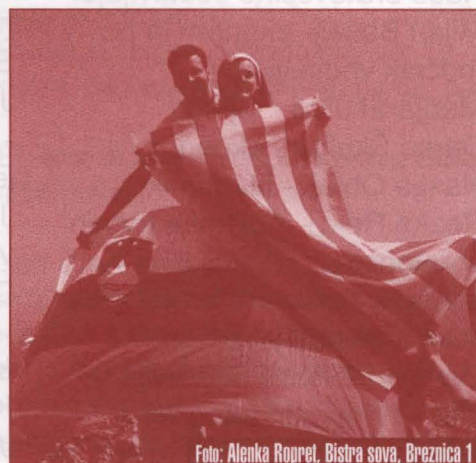

Foto: Alenka Ropret, Bistra sova, Breznica 1

O KOMU ALI ČEMU BOMO NA STRANEH ODRASLIH SKAVTOV PISALI V TEM SKAVTSKEM LETU?

Novo skavtsko leto se je že začelo. Tudi za nas, odrasle skavte. V prejšnjem SKAVTIČU smo vam napisali, kaj smo delali v poletnih mesecih, kje smo bili, kdo je bil pri nas, koga smo srečali, kdo je srečal nas in kje smo taborili. Od te številke naprej pa bi radi začeli predstavljati posamezne bratovščine odraslih skavtov.

Kaj je BRATOVŠČINA, boste vprašali?

Bratovščina je skupina odraslih skavtov oz. skupina posameznikov, ki bi rada živela skavtski način življenja.

»SKAVT JE PRIJATELJ VSAKOMUR IN VSEM

SKAVTOM BRAT,« pravi četrti skavtski zakon.

Skavti smo torej med seboj bratje in od tod tudi izraz bratovščina. V Sloveniji je trenutno 25 bratovščin, od tega jih je 13, ki so že članice ZBOKSS-a (Zveze bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov).

Bratovščine se bodo torej predstavile. Pa ne samo po imenu in številu članov, tudi ne po povprečni starosti in številki čevljev, ampak skozi neki dogodek, neko srečanje, izlet ali kaj podobnega. In prva je na vrsti BOKSS CERKNO.

Ester Srdarev, urednica Strani odraslih skavtov

BRATOVŠČINA CERKNO ali ZGODBA O USPEHU

Zakaj ravno Cerknno? Zato ker smo se na povabilo te bratovščine zadnjo nedeljo v mesecu septembru v Cerknem zbrali slovenski odrasli skavti, da bi s skupno Sveto mašo in druženjem po maši začeli to skavtsko leto in da bi z molitvijo podprli Sveti misijon, ki so ga Cerkljani začeli teden dni kasneje.

Cerkno tudi zato, ker je to ena

krasna bratovščina, z voditeljico Darjo na čelu in s člani, v katerih je obilo veselja, pozitivnega razmišljanja, skavtskega navdušenja, medsebojne povezanosti, delavnosti in pravega skavtskega duha.

Darjo sem prvič srečala na Svetu zveze v Celju. Bili sva v isti delavnici, sedeli sva skupaj in potožila mi je: »Tudi mi se nekaj

trudimo, pa nam nekako ne gre, ker nas čudno gledajo in nimamo razumevanja okolice. Ampak moramo zaupati, saj iz malega raste veliko ...«

In zares je zrastle ... Aleš je to njihovo rast že večkrat imenoval ZGODBA O USPEHU.

»INTERVJU« NA DALJAVO sledi.....

BRATOVŠČINA VZTRAJNIH RUŠEVCEV "INTERVJU" NA DALJAVO

DARIJA, KDO SO ČLANI VAŠE BRATOVŠČINE?

Našo bratovščino sestavljajo:

Milan Bašelj - ekonom in pomočnik voditeljice

Marija Škufca - tajnica

Darko Škufca - ekonom

Nastja Oblak - blagajnik

Rezka Rejc - mojstrica ročnih spretnosti

Mihaela Tušar - referentka za stike z javnostjo

Damijan Tušar - pripravlja izlete v naravo in fotografira

Adelka Vončina - zadolžena za

igre

Zinka Tul - pridružena članica iz bratovščine Sečovlje, zadolžena za pripravo duhovnih misli

Stanka Mravlje - pripravnica

Jereb Ivana in Jereb Anton

- priskočita na pomoč tam, kjer je potrebno

Janez Kobal - župnik in duhovni vodja

Darija Tušar - voditeljica

KDAJ IN KJE SE SESTAJATE, KDO JE VAŠ DUHOVNI VODJA?

Naša bratovščina se sestaja v župnijišču (imamo svojo skavtsko sobo) enkrat mesečno, če je potrebno pa tudi večkrat. Naš duhovni vodja je Janez Kobal, cerkljanski župnik.

KAKO IN KDAJ STE ZAČELI? KDO JE BIL POBUDNIK? KOLIKO VAS JE BILO V ZAČETKU?

Začelo se je, ko smo šli na dvodnevni tabor na Kojco od 24.6. - 25.6. 2001. Preizkusili smo se, če smo sposobni preživeti

noč pod šotori in ali smo dovolj sposobni, da postanemo skavti. Pobuda za ustanovitev bratovščine je bila župnikova. V začetku nas je bilo 7.

KDAJ SI BILA TI IZBRANA KOT VODITELJICA?

Izbrali so me na prvem taboru na Kojci.

KAKO SE IMENUJE VAŠA BRATOVŠČINA IN ZAKAJ PRAV TAKO IME?

Imenujemo se VZTRAJNI RUŠEVCI, to pa zato, ker ne klonimo pred težavami in smo vztrajni. Petelin pa simbolizira naš kraj.

IN KAJ SO VAŠI GLAVNI CILJI, NALOGE IN PROJEKTI?

Druženje, služenje, sodelovanje pri LMB, sodelovanje z mladimi skavti, izdelovanje adventnih venčkov, uvajanje novih članov, poletni tabor, izleti v naravo, predvsem pa spoštovanje skavtskih zakonov, obljube in kreposti.

KAJ SE JE V BRATOVŠČINI ZGODILO SMEŠNEGA, VESELEGA, NENAVIDNEGA ALI PA CELO ŽALOSTNEGA?

Veselo je bilo to, da sta na našem letošnjem taboru splavali dve članici in Stanka je izjavila: "Saj onidve bi plavali, ampak v praznem morju nimata dovolj manevrskega prostora za plavanje..."

Veselo je bilo tudi letos v septembru, ko smo skupaj z vsemi

ostalimi bratovščinami začeli novo skavtsko leto z misijonsko mašo pri nas v Cerknem.

Veselo je bilo tudi na pikniku pri Mihaeli: odrasli skavti smo se zibali na gugalnici!!!

Veselo in smešno je bilo pri obiranju oljk. Ponudili smo zrel sadež našemu članu, ki je mislil, da je ringlo in je veselo zagrizel vanj. Posledica je bil skremžen obraz in polno smejanja. Zaradi napenjanja trebušnih mišic je Rezka padla po tleh in potem smo se še bolj smejali.

IN KAKŠEN JE VAŠ KLIC?

"Bodi pripravljen!"

"Na daljavo" je odgovarjala

Darija Tušar,
voditeljica BOKSS Cerkno

Pesem: Cerkno CERKNO, 28. 9. 2003

Smo skavti se odrasli zbrali
na ta prelep jesenski dan,
da skupaj vsi bi praznovali
misijon in Slomška v Cerknem tam.

Prijazni so nas domačini
pozdravili z dobrotami,
nato pri maši smo se zbrali
veseli, radostni prav vsi.

Tam pesem skavtska je donela,
pa prošnje, misli in še kaj.
Gospodu se priporočili,
to skavtsko leto var'je naj.

Ogledali smo bolnico si Franja,
se družili s prijatelji,
prepevali, na koncu obljubili:
"Še večkrat bomo skup' prišli!"

Matjaž Maležič, Pozorni Medved
BOKSS Ljubljana-Štepanja vas

NOV REKORD: V CERKNEM SE NAS JE ZBRALO 145!

Ne, nismo šli postavljat nobenih rekordov! Ne skavtskih, ne kakšnih drugačnih! Kje pa, to nam še na misel ni prišlo! Šli smo v Cerkno, da bi doživeli en lep skavtski dan, eno prijetno druženje, eno lepo skupno sveto mašo in tako simbolično začeli novo skavtsko leto. V Cerkno smo šli tudi zato, da bi z molitvijo in prošnjami podprli vsa njihova prizadevanja za uspešen misijon.

Ideja je »padla« v juniju v Šentjurju in dobila »otipljivo vsebino« v obliki prijaznega povabila Cerkljanov v začetku septembra. Pridite, so napisali, da bomo začeli skavtsko leto skupaj, da bomo skupaj sodelovali pri skavtski maši, si šli ogledat bolnico Franjo, bili skupaj pri kosilu in nadaljevali druženje s pesmijo in pogovorom. Darija je skrbno beležila prijave: 19 jih je že, je sporočila, pa čez nekaj dni 45, pa 69, pa 112, pa 119 in na koncu 145! Ej, smo si rekli, to bo ena prava skavtska fešta! Treba bo iti tja!

Pa smo šli! Iz vseh strani smo prišli, iz cele Slovenije, iz 17 različnih bratovščin. V Cerknem nas je pričakala dobrodošlica s kavo, čajem in krasnim pecivom. Damjan je moral poiskati primerno velik travnik, da smo lahko naredili krog, saj bi bilo župnijsko dvorišče premajhno, pa trata ob vrtu tudi. Sledil

je pozdrav cerkljanske voditeljice, pa njihovega župana, pa načelnika in podnačelnice. Poseben pozdrav je veljal tistim skavtom, ki so bili prvič med nami. Upamo, da so začutili pravi skavtski duh in da so ga ponesli v svoje bratovščine. Potem smo se razdelili v deset skupin, dobili naloge, se na hitro spoznali med seboj in se pripravili na Sveto mašo.

Cerkev je bila premajhna za vse. Bila je polna petja, molitev, prošnji in izbranih besed v uvodu v Očenaš in pozdravu miru. Prošnje za Božjo pomoč in varstvo na naših skavtskih poteh so se prepletale s prošnjami za lep misijon in duhovno obnovo, skavtska Aleluja se je slišala prav gotovo daleč naokrog in skavtska pesem nas je združila v eno veliko skavtsko družino.

Družili smo se tudi na ogledu bolnice Franje in pri kosilu. Krasno so

organizirali samopostrežno kosilo in vse je potekalo brez gneče in brez naglice. Po kosilu so na mizo prišli polni pladnji sladkih dobrot in polni peharji domačega sadja.

Od Cerkljanov smo dobili misijonske svečke in obeske za rutke. In kakšen je bil konec? En velik krog, Jani s kitaro, pa skavtske, narodne in ponarodele pesmi. Ugotovili smo, da bi lahko naredili en uglašen skavtski zbor. Čisto na koncu še pesem slovesa, pa še tista »Mi pa ne gremo dam....«, pa še ena za slovo, pa še ena za obljubo, da se bomo spet kmalu srečali...

Cerkljanska zgodba o uspehu je danes dobila epilog v zgodbi o prijateljih, ki so prišli v Cerkno, da bi skupaj preživeli en lep, lep dan. Hvala ti za ta dan, Gospod!

**Ester Srdarev, BOKSS
Lj.-Fužine**

Narisala: Ana Močnik, Bojevitá kobra, Homec 1

»ALPE-JADRAN 2003« v Otaležu - mi skavti o nas skavtih

Na drugem srečanju bratovščine BOKSS Cerkno v skavtskem letu 02/03, smo sprejeli sklep, da je naša bratovščina »VZTRAJNI RUŠEVCI« pripravljena sprejeti organizacijo mednarodnega srečanja odraslih skavtov regije Alpe-Jadran pod naslovom »Gradimo skupaj naprej«.

Staknili smo glave skupaj in smo »gruntali«, kaj vse bi rabili za izvedbo: prostor, kjer bi se srečanje odvijalo, prenočišče za udeležence, ker bi srečanje potekalo dva dni, in nenazadnje tudi nekaj hrane, da bi imeli tudi želodci vseh nas udeležencev nekaj od tega srečanja. Vsemu temu miselnemu naporu je dodal lonček tudi naš duhovni asistent Janez Kobal, ki nam je ponudil nadvse prijazen kotiček v Otaležu – dom strica Janeza. Ideja je bila sprejeta. Pred samim srečanjem, smo se odpravili skupaj s sečoveljskimi skavti v ta dom na zimovanje. Bilo je čudovito, delali smo adventne venčke, klekljali, žagali drva, prepevali in obravnavali temo »Poglej v novo jutro«. Prepričali smo se, da je to pravi kraj za srečanje, ki smo ga načrtovali.

V naši bratovščini smo si naloge porazdelili med seboj, saj nismo hoteli, da bi se mučil samo vodja naše bratovščine, ampak da bi vsi prispevali svoj delež in bi tako bilo življenje znotraj bratovščine pestro. Ker imamo v naši sredini tudi »kuharskega referenta«, nam je on sestavil okvirni jedilnik, ki smo ga na enem od

sestankov še dopolnili. Izoblikovali so se meniji s pravo kmečko hrano in sicer smo za večerjo na prvi dan srečanja pripravili koruzno polento s tunino, dodatkom parmezana in »mlečk« s fižolom oz. drugače povedano regrat s fižolom, zraven pa še kislom mleko in skuto, vse doma pripravljeno. Za naslednji dan pa smo se odločili pripraviti sledeče: zajtrk je moral biti obilen, ker nas je dopoldne čakalo veliko aktivnosti znotraj in tudi okoli doma začenši z jutranjo telovadbo, zato smo na jedilnik postavili kavo, čaj, mleko, marmelado, med, maslo in seveda kruh pečen v domači krušni peči. Ker je bil program tudi popoldne pester, udeleženci pa so se morali vrniti še na svoje domove, smo za kosilo načrtovali zelje z ocvirkovco in »želševko« oz. drobnjakovo potico. Naši fantje iz ekonomata so se potrudili priskrbeti vse sestavine, skavtinje pa so pekle pecivo, ocvirkovco, ...

Ker se taka srečanja ne dogajajo vsak teden, smo razmišljali tudi o tem, kaj bi udeleženci poneli iz teh krajev domov, da bi lahko vedno podoživljali to srečanje. Padla je ideja. Naj bo klekljana skavtska lilija. Dela je bilo veliko, časa pa malo, da to vse pripravimo. Zopet smo si porazdelili delo, punce smo vztrajno klekljale, saj je za eno klekljano lilijo potrebno štiri ure premetavanja klekeljnov. Izdelanih je bilo štiri-deset skavtskih lilij. Do konca izdelave celotnega izdelka pa je bilo še veliko dela. Manjkal je še okvir, steklo pa tudi podloga, na kateri naj bi bila lilija. Stekla smo naročili pri steklarju, podlogo izdelali iz kartona in jo oblepili s tapeto. Božja sreča, da imamo v bratovščini tudi skavte, ki se spoznajo na tehnične reči in nastal je okvir. Potrebno ga je bilo še polakirati. Vse skupaj smo

zložili kakor lego kocke in zlepili. Nastal je naš izdelek. To ni navadna slika, ki je obešena na zid, to je skavtska lilija, ki oddaja veliko ljubezni, veselja, sreče. Pri naši liliji smo sodelovali vsi in bilo nam je lepo, zato si želimo, da tako tudi ostane in se vse dobro prenese na vse vas, ki ste izdelek dobili (tako hoče tudi Gospod), nitke povezane v liliji so kakor začetek naše poti, klekljamo jih še naprej in naše odraslo skavtstvo bo imelo veliko dobrih druženj, izkušenj in izzivov. Kakšne družabne urice naj pripravimo? S časom smo bili že na tesnem, tako za kakšno generalko ni bilo časa. Zopet pogovor in dogovor, da na srečanje prinesemo uporabne predmete naših starih mam in očetov, veliko dobre volje in ustvarjalnega duha. Zvečer prvega dne srečanja smo se po večerji odpravili v podstrešne prostore doma, si pripravili prostor za prikaz izdelave izdelkov domače obrti. Podstrešna soba je bila za to predstavo zelo primerna, saj ima videz starih kmečkih hiš, kar daje občutek domačnosti. Predstavitve etno-običajev je potekala čisto spontano in v prijetnem vzdušju.

Čeprav smo bili z vseh koncev Slovenije in tujine, smo bili vsi eno. Gospod nas je združil. Zahvaljujemo se Gospodu, da nam je dal toliko poguma, sreče, veselja in zadovoljstva, kajti z Njegovo pomočjo smo lažje izpeljali to srečanje. Zahvaljujemo se gostom za vse lepe trenutke, ki smo jih preživeli in veliko podpore deležne z njihove strani, da vztrajamo na tej poti skavtstva. »ALPE ADRIA 2003« naj bo vedno z nami.

SREČNO POT

BOKSS Cerkno
»VZTRAJNI RUŠEVCI«

MIHAELINO DOŽIVETJE OBLJUB IN PUŠČAVE SREDI MORJA

Minili so že trije meseci, v meni pa še vedno močno odmevajo doživetja in občutja ob mojem sprejemu v veliko skavtsko družino. Ivanka, Tone in jaz, Mihaela smo se bratovščini pridružili že med letom in se na vseh dejavnostih pripravljali na ta pomemben korak. Skavtski izpit je bil pogosta tema pogovorov z ostalimi člani bratovščine in vsak je znal povedati svojo verzijo doživetij ob sprejetju med skavte. Razbrati je bilo, da je to resna zadeva, ki je ni kazalo vzeti preveč zlahka. Gradivo smo dobili že precej prej, vendar je kot vedno pri študiju skoraj vse ostalo za zadnje dni. Nisem si upala dovoliti, da bi ne poznala vsaj osnov.

V četrtek smo pospravili smo šotore, pripravili obvezno skavtsko opremo v nahrbtnike, privezali skavtsko zastavo na drog; bratovščina pa se je naredila načrt, kako bo izpit potekal. Po taboru so s skavtskimi znaki označili pot, po kateri smo jih morali kandidati pripeljati na cilj. Na vmesnih postajah smo preverili znanje o ognjih, vozlih, zgodovini, skavtskih zakonih.

Po izpitu je sledil odhod na plažo. Za nove kandidate je bil to čas »puščave«, čas pred pomembno odločitvijo, ko v miru, ob odsotnosti vsakdanjih, navidez pomembnih stvari, še enkrat premisliš svojo pot. Za nas je bila tokrat puščava kar mokra. Prav nič po puščavsko suha. Z čolnom smo se podali od obale. Z Ivanko sva vsaka s svojim veslom poganjali čoln, Tone pa je bil za krmarja. Pravi dvojec s krmarjem! Kar nekaj usklajevanja je bilo potrebno, da se je čoln premaknil in da je dobil pravo smer. Kakšna simbolika! Usklajenost in sodelovanje je nujno potrebno za skupno pot. V mednarodnem letu voda je bil tako naš obred – puščava in obljube – v znamenju vode. »Na odprtem morju«

smo razmišljali ob odlomku iz Sv. pisma o vesoljnem potopu, o vodi, ki pokončuje in o vodi, ki rešuje. Za razmislek pred dnevom, ko naj bi pri svoji časti obljubili, da si bomo z Božjo pomočjo prizadevali služiti Bogu in domovini, pomagali svojemu bližnjemu in spolnjevali skavtske zakone, nam je bilo v pomoč nekaj vprašanj. Zvečer se nam je pridružil naš duhovni asistent – župnik Janez, dodal nekaj vprašanj ter prebral Bi-Pi-jevo oporoko.

Petek je bil dan obljub, dan poln pričakovanj! Cel dan je bil priprava na večerno mašo. Prišli so še gostje – skavti iz Sečovelj.

Zbrali smo se pod večer v krogu okoli oltarja – vodnjaka. Kot v času Jezusa in Samarijanke – ob vaškem vodnjaku, ki je postal kraj srečevanja in ne vsak pri svoji vodovodni pipi. Jezus je Samarijanko preseneti in ji rekel, naj mu ona da piti. Simbolično smo to ponazorili mi trije kandidati tako, da smo z školjko zajemali vodo iz vodnjaka in vsakemu ponudili piti.

Iz »puščave« prejšnjega dne smo novinci k maši prinesli vsak svoj simbol. Sam obred obljub je bil slovesen. Tri nove rutke so čakale na blagoslov. Besede obljube so se v veličini trenutka zatikale v grlu. Posebno presenečenje je bilo pismo našega brata Milana, ki mu zdravstveno stanje ni dopuščalo, da bi bil z nami. Z nami je bil tako prisoten s svojimi besedami, prav on pa je vsakemu izrezljal iz lesa poseben obesek za rutico. Ob dobrotah z žara in slaščicah naših prijateljev iz Sečovelj smo se zvečer še malo povesečili. Za nami vsemi, tako novimi skavti kot tudi voditeljico in ostalimi, je bilo izjemno doživetje, ki je bilo lepo zato, ker smo se zanj potrudili, ga skupaj pripravili in ker ga je - kar trdno verjamemo – vseskozi spremljal Božji blagoslov. Pravi zaključek dogajanja ob letošnjih obljubah pa je bil še piknik bratovščine sredi septembra, ki smo ga pripravili novi skavti. Tokrat smo že načrtovali nove dejavnosti, saj je to naša pot služenja.

Mihaela Tušar, BOKSS CERKNO

Cerkno skozi oči Ata Viharnika

Z Jožico sva se iz Cerknega prav lepo pripeljala nazaj v Maribor. Šla sva po hitrih cestah in sva ob prijetnem klepetu fletno in, se mi zdi, kar hitro prišla domov. Na poti v Cerkno sva skušala "šparat" in sva se najprej peljala čez cestninskopostajo Tepanje preko Slovenskih Konjic do Vranskega in potem po Tuhinjski dolini do Kamnika. Malo zamudno je bilo od tam priti do Škofje Loke, pa še potem se je malo vleklo, tako da sva kot slaba kristjana, čeprav to nisva, prišla ravno na rep maše in nisva prišla k pozdravu bratovščinam. Ampak ocvirkovca in čaj sta vse skupaj krepko popravila. Jožica je bila pomojem opažanju navdušena, saj je bil to njen čisto prvi stik s takomnožičnim odraslim skavtstvom. Predvsem je občudovala kroje in rutke. Onarutke namreč še nima in če bo "pridna", jo bo dobila poleti 2004. Kar zadeva mene, sem bil ponovno pod močnim vtisom bolnice Franje. Ponovnoopravim zato, ker sem tam enkrat že bil. Nisem se mogel upreti občudovanju iznajdljivosti in vztrajnosti graditeljev in upravljalcev te bolnišnice. Predvsem pa občudujem neomajno voljo pomagati svojim tovarišem. Zdi se mi, da so uresničili prav to, za kar si mi skavti prizadevamo: 'Služiti Bogu in domovini, pomagati svojemu bližnjemu in narediti vsak dan vsaj eno dobro delo.' Predstavljal sem si, kako je moral izgledati dan v tej bolnišnici. Ali pagradnja. Od kod so le privlekli tolike količine gradbenega materiala, neda bi kdo to opazil? In zabijanje žebeljev - to se ja daleč sliši! Verjetno ješumenje potoka zadušilo tudi te zvoke. Kaj pa hrana? Kapaciteta bolnišnice je bila 100 pacientov, k

temu je treba prišteti še osebje. Taka množica ljudi vendar kar nekaj poje! Bajе niso nikoli trpeli lakote. To je morala biti kar lepa logistična naloga. Drva so morala biti, da se ni kadilo, suha. Pa imej suha drva v neki ozki in vlažni globeli. Tudi pokuriti so morali kar precej, posebej še pozimi. Kdo je znosil vsa ta drva in kako? Čudilo me je, da nisem videl žimnic. So jih odstranili, da se v njih ne bizaredile miši ali jih res niso imeli? Upam, da ni slednje - potem bi biloto res špartansko. Ker v barakah pozimi, po moji oceni, res ni mogla bitiblagodejna toplota. Tudi nad samim srečanjem sem bil navdušen. Cerkljani so naredili domoljubno vzdušje: čipke, domače specialitete, petje. Pa še lepo vreme nam je Bog naklonil, dan je bil sončen, topel in prekrasen. Pozdrav od Dravskih bobrov in srečno pot! Božo Ipavic,

Ata Viharnik, BOKSS Maribor

TABOR	KDAJ, KJE	NAMENJEN	CENA	OPIS	Več info.
TARUS – THE 5th FINNJAMBOREE 2004	28. julija – 5. avgusta 2004 na Južnem Finskem	izvidnikom in vodnicam od 12 leta naprej	Tabornina 175 EUR, plačati do 31. 12., po tem roku bo potrebno doplačati 30 EUR	Tabor je vrhunec njihove triletna teme s sloganom: Pojdimo skupaj v gozd. Namen je predvsem učenje in obvladovanje veščin življenja v naravi.	www.partio.fi/tarus/en ali tarus.international@sp.parpio.fi
MACRAME 2004 - ITALIJA	4.-13. avgusta 2004 v Genova v Italiji	izvidnikom in vodnicam in noviciatom od 14 – 16 leta starosti, ki prihajajo iz držav ob sredozemskem morju	Tabornina znaša 150 EUR	Programsko bo pokrival tri vodilne teme, te so: svetovno državljanstvo, medosebni odnosi ter skavtstvo in duhovnost. Prednost imajo skavti iz mediteranskih držav	www.macrame2004.it ali www.liguria.agesci.it/macrame ali pisete_na_macrame@liguria.agesci.it
TATRACOR 2004 – SL OVAŠKA (7. Tradicionalni srednje evropski Jamboree)	16.-25. julija 2004 v Tatranski Lomnici ob vznožju Visokih Tater, 350 km vzhodno od glavnega mesta Bratislave	od 11do 18 let (izvidnikom in vodnicam ter noviciatu)	Tabornine: 60 EUR (cena vključuje vse aktivnosti, hrano, taborni prostor). Hrane si udeleženci ne kuhajo sami.	Geslo tabora je »Dosezi vrh«, kar simbolizira doseganje najvišjih gorskih vrhov kot tudi naših osebnih sanj in ciljev. Prijavnice pričakujemo v novembru. Rok za prijave je marec 2004. Če bo zainteresiranih več kot 30 udeležencev, bo Združenje organiziralo odpravo, zato zainteresenti prosim kontaktirajte medo@skavt.net	www.tatrakor.sk
BECOURS 2004 – 2nd WORLD SOLIDARITY CAMP - FRANCIJA	23. – 30. julija 2004 v Franciji	popotnikom in popotnicam ter voditeljem	Tabornina :250 EUR (plačano do 31. dec.), 270 EUR (plačano od 1. jan – 31. maja), 300 EUR (plačano po 1. juniju).	Tabor solidarnosti bo prostor kjer bo potekala izmenjava izkušenj med skavti. Udeleženci se združijo v vode, ki štejejo od 10-15 ljudi. Na vsak vod pride še en voditelj. Tabor je tudi primeren kot potovalni tabor za noviciate in klane.	www.eedf.asso.fr ali pisete_na_international@edf.asso.fr
NEMŠKI NACIONALNI JAMBOREE - NEMČIJA	31.julija do 10. avgusta 2004 v Nemčiji	izvidnikom in vodnicam ter noviciatu (do 16 let)	Tabornina za prvega 130 EUR, za drugega 105 EUR in za tretjega 85 EUR. Plačati do 30.4.04; zaželjeno do 15.12.03	Nemški njihov nacionalni Jamboree	www.elements-linking-urope.de
BLASOMMER - DANSKA	16. julija do 29. julija 2004 na Danskem	Izvidnikom in vodnicam, noviciatu ter popotnikom in popotnicam	Tabornina je 160 EUR	Vsi udeleženci se udeležijo tabora, ki bo potekal od 20.-29. julija. Tabor za PP pa se začne že 16.julija in traja do 29. julija 2004. Prijave do 1. decembra 2003	www.blaasommer.dk
INTERNATIONAL CAMP 4U - LUKSEMBURG	22. julija – 1. avgusta 2004 v Luksemburgu	Popotnikom in popotnicam iz celega sveta	Tabornina 190 EUR če jo plačaš pred 31.3.04 po tem datumu pa je 210 EUR.	Do 1.12. 2003 je potrebno urediti registracijo, narediti prenakazilo za skupino 50 EUR/osebo to pa ni vključeno v tabornino	http://4u.lgs.lu

NIZOZEMSKI NACIONALNI JAMBOREE - NIZOZEMSKA	26. julija do 5. avgusta 2004 na Nizozemskem	Izvidnikom in vodnicam ter noviciatu	Tabornina: 197,50 EUR	Pričakujejo 5000 skavtov	www.nationalejambore e.nl
4 ANAUND - AVSTRIJA	3. do 12. avgusta 2004 v Avstriji	Izvidnikom in vodnicam, noviciatu ter popotnikom in popotnicam	Tabornina: 210 EUR pred 31.3.04, 230 EUR pred 31.5.04. Za vodite. na 7 udeležencev 105 EUR	Pričakujejo 3500 skavtov. Ime tabora bi bilo v prevodu iz njihovega dialekta "Drug za drugega".	www.4anaund.at
MAGIC 2004 - ANGLIJA	24. do 31. julija 2004 v Angliji	Izvidnikom in vodnicam	Tabornina je 100 funtov samo za hrano.	Prijaviti se je potrebno z depozitom 25 funtov na osebo do 1.11.03 (možnost tudi kasneje). Obetajo se vodne aktivnosti in karting.	www.magic2004.org.uk

VODI NA ROVERWAY-U 2003

VOD NA PROJEKTU Recovery of the Dunes of the Esmoriz Beach (pod tem imenom vam dovoljumo predstavljati si, kar želite)

Foto: Chichas, Burgos (Španija) 1

ZVEZDNI UTRINEK (pardon, to je samo pesek v mojem očesu), KO POZABIŠ NA GARANJE IN POJEŠ LUBENICO

Petek, 1. avgust 2003

... Vsi zaspani, razen Francozov, ki so še vedno peli, smo poslušali predstavitev projekta. Nekaj jih je celo zaspalo med predavanjem, a so jih prijazni soscavti zbudili, da ne bi slučajno zamudili česa zanimivega. Po kosilu smo šli na predavanje o orodju: how to use a hammer in na predavanje o zaščiti zdravja na plaži. Šefica nas je podučila, da se moramo pred popoldnevom na plaži obvezno nevemkolikokrat namazati s sončno kremo. Pri tem je pogledala nekaj deklet in zgrožena rekla: oh, you're so white. Kakšen kompliment ... Po kosilu smo šli na plažo. Od gasilskega doma je bila oddaljena pol ure hoda po čisto ravni cesti. Na plaži smo ležali, pili, jedli in se veselili i... neee, hecam se. Po skupinah smo šli delat na plažo ... Jedli smo lubenice.

Sobota, 2. avgust 2003

Naslednji dan tudi enak prejšnjemu, le da smo delali na plaži brez

judovskih Francozov, ker so imeli soboto fraj. Bilo je fajn.

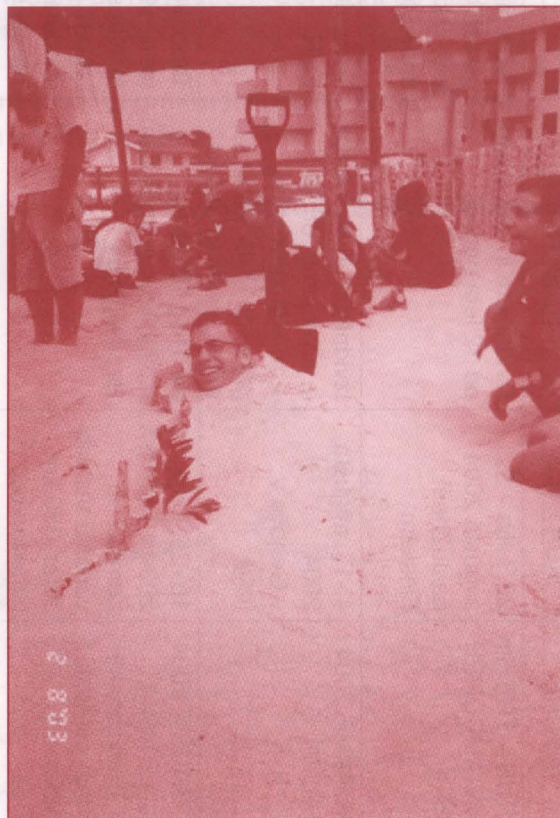
Nedelja, 3. avgust 2003

Naslednji dan smo šli k maši in potem na eno slovesnost, kjer so nekateri imeli osladne govore. Popoldne smo bili na plaži in delali ograjce.

Ponedeljek, 4. avgust 2003

V ponedeljek smo šli v Porto na najbolj popularno portugalsko vino - Porto.

**Gašper Cerar, Mirni sokol,
steg Ognjeviti delfin
Darja Prašnikar, Srčna levinja,
steg Homški sončki**

PREDSTAVITEV STEGA MORAVČE 1

·Zgodovina

prvič omenjeni: 2001/2002, ko smo bili ustanovljeni, smo bili omenjeni v Oznanilu in v lokalnem časopisu Moravske novice.

starost stega: 2 leti

Kdo je dal pobudo? Moravški župnik Viktor Primožič

Kje so se prvi skavti zbirali? Na galeriji v moravški osnovni šoli.

·Kraj

ime kraja: Moravče

št. prebivalcev: okoli 800

najbližja reka, gora/hrib (nm.v.), najbližje večje naselje: Sava, Limbarska gora (773m)

število km do Ljubljane: 30km

največja krajevna znamenitost (največ 3): osrednji trg v Moravčah s cerkvijo Sv. Martina, grad Tuštanj v okolici Moravč, rojstna hiša pisatelja Frana Detele

Opis stega

število članov: 35

simbol stega: ga še nimamo

barve rutke in njihov pomen če jo ima:

zelena: to je barva, ki pomirja, osvežuje, krepi. Prav tako pa na nas vpliva pokrajina Moravske doline.

Modra: pomeni modrost, kakršno je imel tudi slavni matematik Jurij Vega, ki se je šolal v Moravčah.

Bela: dobesedno bela predstavlja vseh devet gradov, ki so bili nekoč na ozemlju Moravske doline. Bela pa je tudi barva čistosti, svetosti. Predstavlja Frideika Baraga, ki je del svojega življenja preživel na enem izmed nedanjen moravških gradov.

kraj zbiranja: galerija v moravški osnovni šoli.

Delovanje:

najboljši dekliški vod(+ ostale dekliški vodi): oba voda sta si enakovredna (pikapolonice in žabice)

najboljši fantovski vod (+ ostali fantovski vodi): pajki (eni in edini)

ime klana, noviciata in volčičev:

klan se imenuje McMaček. Šteje 15 članov, od tega so samo 4 punce. Trije popotniki obiskujejo srednjo šolo, ostali pa so vsi študenti.

Aktivnost, ki najbolj blesti:

Najbolj gotovo blesti koledovanje oz. Trikraljevska akcija, katerega se vsako leto udeležimo v lepem številu. Zberemo nekaj skupin po 4 ali 5 oseb in gremo k vsaki hiši naše župnije.

doslej največji projekt: čistilna akcija, ki je bila aprila letos in pri kateri smo očistili strugo potoka Rača.

število obiskanih stegov v tem letu:6

·Največ; najmanj

najbolj simpatičen voditelj/ca: Primož Novak, Iznajdljivi kolibri, voditelj čete

najdaljši potovalni tabor: lansko leto smo šli na tabor, ki je trajal šest dni, prehodili pa smo pot od Mosta na Soči do Kranjske Gore.

najvišja nadmorska višina tabora iv: 845m

najbolj priden volčič: ga še nimamo
oseba z najdaljšo skavtsko zgodovino: Vlado Karažija, Poskočni panter
najbolj nenavaden dogodek v vsej skavtski zgodovini: lanski potovalni tabor je zaznamoval tudi za večino nenavaden dogodek, za tri skavte pa ne. Vsi razumemo, da se je treba umiti, ampak nismo pa razumeli, da

Foto: Katarina Prašnikar, Vesela žaba, Moravče 1

nekateri skačejo v mrzlo Sočo in pri tem celo uživajo in to večkrat storijo. najbolj simpatična nerodnost: zopet smo pri lanskem potovalnem taboru. Zadnji večer smo zelo dolgo iskali prostor, kjer bi lahko spali. Končno smo ga le našli. Bila je zelo sumljiva okolica (nenaseljeno območje) in nekateri so videli, da nas približno 200m stran nekdo opazuje. Iznajdljivi kolibri je takoj stopil v akcijo in počutili smo se, kot da bi bili na snemanju vojaškega filma, saj se je po trebuhu plazil do domnevnega opazovalca. Ko je prispel do njega je ugotovil, da nas opazuje grm.

najvišji skavt/inja: Aleš Učakar, Razsvetljeni galeb (193cm), njegov brat Klemen, Optimistični svizec, meri le pol cm manj.

najmlajši skavt: Klara Štefan, Bistra pikapolonica (11 let)

najbolj aktivna veja v stegu: četa

Internetni naslov: ga še nimamo

Kaj bi še dodali, napisali, sporočili drugim skavtinjam in skavtom...?: Bodite pripravljeni!

Katarina Prašnikar, Vesela žaba, Moravče 1

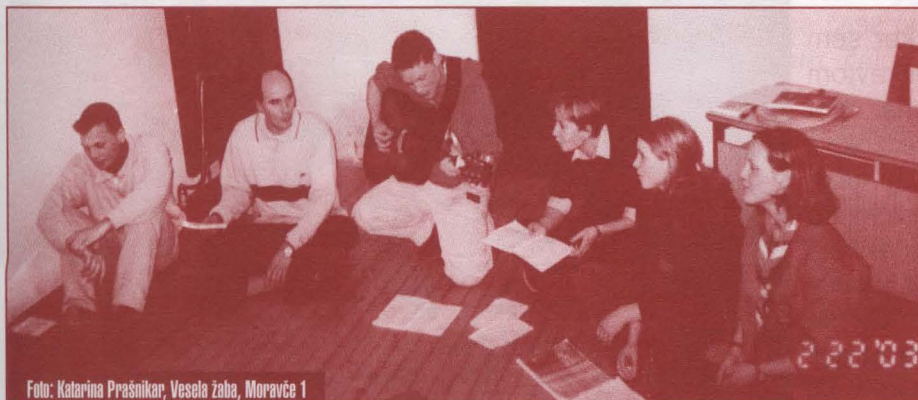

Foto: Katarina Prašnikar, Vesela žaba, Moravče 1

... »FACA« SEM SAMO ZARADI JEZUSA KRISTUSA ...

Intervju z Robijem Friškovcem, zaporniškimi duhovnikom

O Robiju pred tem intervjujem nisem vedela veliko – vedele sem samo to, da je zaporniški duhovnik in da ga pozna veliko skavtov. Sedaj mi počasi postaja jasno, zakaj ga toliko ljudi pozna in zakaj ga imajo radi.

1. Osebna izkaznica:

Rojstni dan: 23. maj 1973

Kraj rojstva: Kranj

Skavtsko ime: Visoki panter

Družina (bratje in sestre): brat (ja, seveda starejši)

Najlepši kraj v Sloveniji: Škofja Loka

Najlepši dogodek: kaj pa vem, veliko je lepih, najlepši?!

Najljubša hrana: vsa zelenjava

2. Ali lahko v nekaj stavkih opišeš svoj dan? Ali se tvoje delo sploh da strniti v nekakšen okvir?

Moj dan se prične z jutrom, ko se najprej eno uro spravljam pokonci, premikam budilko na uri; ko že vstanem in se pretepevam z vodo v kopalnici, pozdravim Šefa z molitvijo in kaj malega spravim v želodec. Nato se vsakodnevno vozim po slovenskih cestah do dveh Zavodov za prestajanje zaporne kazni ... eden je na vrsti dopoldan, drugi pa popoldan. V zaporu sem na razpolago obsojencem za razbremenilne pogovore, skupinske razgovore, spoved,... Zvečer se vračam domov, če ne opravi svete maše v zaporu se največkrat kam priključim in mašujem. Večer je čas tudi za prijatelje, za kakšno neumnost in seveda za pripravo na naslednji dan.

3. V čem vidiš svoje poslanstvo?

Moje poslanstvo ni verjetno nič drugačno, kot je poslanstvo vsakega duhovnika. Biti Njegova priča. Če ljudje ob meni spoznajo, kako velike reči dela Gospod v mojem življenju, je to moje poslanstvo. Sem samo eno preprosto Božje orodje.

4. Kakšen je tvoj pogled na skavtstvo? Kakšen pomen po tvojem mnenju igra skavtstvo za mlade, ki so pri skavtih?

Najprej lahko rečem, da sem vesel, ker sem skavt. Velikokrat pa opažam, da nam skavtom zmanjkuje izzivov, navdušenja, elana. Kot da ne vemo kdo smo in kaj smo! Velikokrat mi je hudo, ker se gremo pri skavtih neko duhovnost in jo zožimo zgolj na neko sv. mašo in 15 minut kateheze. Mislim, da bi morala biti duhovnost rdeča nit vsega dogajanja - tudi igre (»Resnično, povem vam: 'Če se ne spreobrnate in ne postanete kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo!'« Mt

18,3). Ne pravim to zato, ker sem duhovnik, ampak ker mislim, da je to naša osnova. Mnogokrat je odgovornost tudi na nas, duhovnih asistentih. Kar se tiče pa mladih, se mi zdi potrebno, da so veliko skupaj (»biti«) in da jim voditelji pokažemo, da vztrajamo ob njih. Z osebno navzočnostjo pripomoremo pri njihovi formaciji.

5. V življenju zaporniškega duhovnika so verjetno tudi drugačne in pretresljive zgodbe ljudi, ki jih srečuješ. Kako jih sprejemaš in kje črpaš upanje, ki ga vlivaš ljudem?

Kje črпам upanje? Ne, ne grem na »bencinsko črпalko«, kot mnogi danes želijo storiti za svoje življenje. Enostaven odgovor - če pustim, da me vsak dan znova napolnjuje Ljubezen – Jezus Kristus, potem lahko to delim, skoraj bi lahko rekel – razmetavam drugim. Moram se uvesti k Njegovim nogam – vsak dan! So trenutki, ko se moram tudi umakniti v samoto. Toda brez Gospoda ne morem!

6. Mladi vas imajo radi in vam radi prisluhnejo. Kaj bi nam sporočil (kakšno misel, vodilo)?

Nisem preveč dober v kakšnem posebnem modrovanju. Sem to, kar sem. Mnogi mladi me označujejo kot »faco«, pa vendar če je že potrebno uporabiti ta izraz, sem »faca« samo zaradi Jezusa Kristusa. On je tisti, ob katerem sem postal to, kar sem. Želim si samo to, da se vsa ta mladina ne bi ustavljala pri meni (ker sem samo Robi), ampak bi našli pot do Jezusa. Jaz mu rečem kar Šef. Aja, še misel: BODITE PRIPRAVLJENI!

Po mojem mnenju lahko dodam samo še: Hvala Robi! Za vse kar počneš in za to, kar si...

Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

Robi z zaporniškima duhovnikoma iz Filipinov in Malavija

Bodi pripravljen

Bodi pripravljen - skavtski priročnik za življenje v naravi:

- izšel: julij 2003

- 203 strani

- cena: 1600 SIT za skavte in 2000 SIT za vse ostale

«Skavtski priročnik za življenje v naravi je rezultat enoletnega dela skupine 40 skavtinj in skavtov ob pomoči nekaterih prijateljev. Svoje izkušnje s tega področja smo ob pomoči dodatne literature prenesli na papir in ga želimo ponuditi vsem, ki se s tem ukvarjajo profesionalno, prostočasno ali ljubiteljsko. Vse skupaj je nadgrajeno z nazornimi skicami, tabelami in fotografijami, ki nam približajo pisano besedo. Vzemite ga v roke in ne bo vam žal!

Simona Mušedinovič,
Razumevajoča koala, Železniki 1

Skavtski priročnik si je ogledal tudi gospod Andrej Dvoršak, avtor knjige Življenje v naravi. O njem pa pravi:

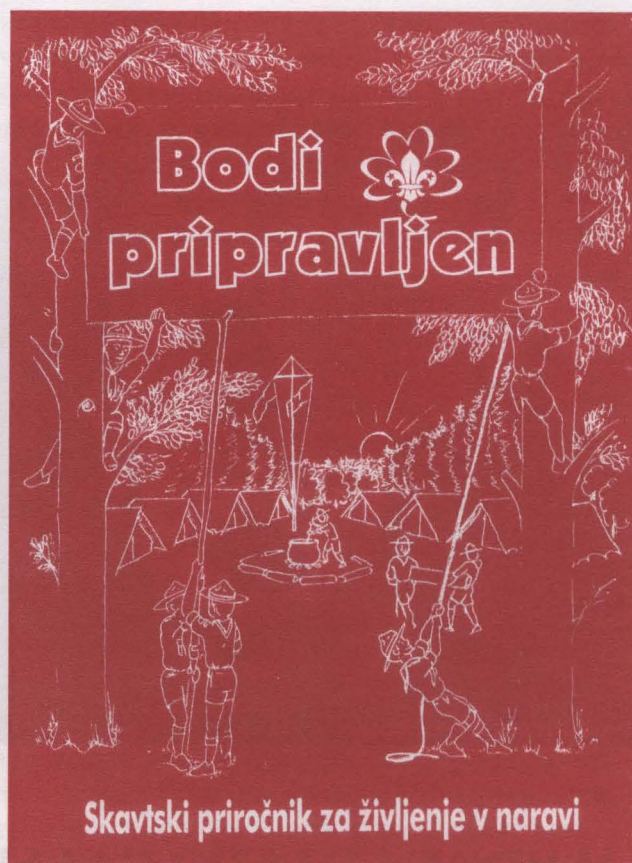
Danes, ko se ljudje vse hitreje odtujujemo od narave in soljudi, je prav prijetno vzeti v roke knjigo, iz katere veje pristen stik z naravo in resnično tovarišvo.

Skavtski priročnik za življenje v naravi – Bodi pripravljen je torej knjiga, ki nam daje mnogo več, kot moramo odšteti zanjo v knjigarni, nas bogati in nam odpira nova obzorja.

Skavtski priročnik za življenje v naravi je napisalo več avtorjev, specialistov za posamezna poglavja, zato ne preseneča, da so poglavja zelo pregledna in izpiljena. Vse skupaj pa je uredila mlada učiteljica in skavtinja Simona Mušedinovič. Knjiga je v priročnem formatu, odlikujejo pa jo plastične platnice, saj je namenjena skavtom, tabornikom, gozdovnikom in sploh vsem, ki zahajajo v naravo in želijo v njej preživljati del svojega prostega časa na čim bolj prijeten način.

Že imena poglavij: pioniristika, taborna oprema, gornišvo, orientacija, vremenoslovje, skrb za okolje, itd. (skupaj jih je 16 na 177 straneh, ki jim je dodanih še precej dragocenih in uporabnih prilog, celo centimetrsko merilo) kažejo, da so se ga slovenski katoliški skavti in skavtinje lotili z ljubeznijo in zelo premišljeno. Besedila so pisana v preprostem, vsakomur razumljivem jeziku. Posebna odlika so odlične skice in fotografije, ki nazorno dopolnjujejo besedilo in ga s svojo univerzalno govorico nemalokrat celo nadomeščajo.

Čeprav je v slovenščini izšlo že približno pol dučata podobnih priročnikov za življenje ali preživetje v naravi (prvi je bil leta 1954 »Mladi popotnik« leg-

darnega Sivega Volka – Pavla Kunaverja, predzadnji leta 1995 »Preživetje v naravi« Andreja Dvoršaka), ugotavljam, da takšnega, kot je »Bodi pripravljen«, še nismo imeli, zato si slovenski katoliški skavti, predvsem tisti, ki so sodelovali pri njegovem nastanku, zaslužijo priznanje in hvalo.

Vsekakor je to knjiga, ki jo toplo priporočam vsem skavtom, tabornikom, gozdovnikom, pa tudi mamam in očetom, ki gredo z otroci ali sami na taborjenje ali pa le na celodnevni potep po gozdu in polju. Marsikaj jih lahko nauči in na marsikaj opozori. Za vse resnične skavte in tabornike pa bo odslej kanon, ki ga bo zelo težko preseči in narediti boljšega. Vsaj ne v tako zgoščeni in priročni obliki.

Še posebej pa bi bilo koristno, da pride ta odlično zasnovana knjiga v roke mestnim ljudem, ki večino svojega časa preživijo v pisarnah in doma pred televizorjem. Zakaj? Ker je zelo verjetno, da bodo potem, ko jo bodo prelistali in prebrali, začutili potrebo, da se po dolgem času spet sprehodijo po Golovcu, Pohorju, Trnovskem ali Krakovskem gozdu. Morda se bodo potem spet približali naravi, Stvarstvu in spoznali, da je poleg pehanja za denarjem in poklicne kariere še mnogo drugega, za kar se splača živeti in kar bogati duha ter preko njega plemeniti celega človeka.

Andrej Dvoršak

DAN ODPRTIH VRAT

V torek, 14.10.2003, se je v novih prostorih Združenja slovenskih katoliških skavtnih in skavtov na Zrinjskega 9 odvijal spektakularen dogodek. Skavti smo imeli to čast, da nam je nove prostore blagoslovil sam nadškof dr. Franc Rode.

Selitev iz Metelkove 1 na Zrinjskega 9 za skavte pomeni velik korak, ki je bil potreben zaradi velike-

Foto: Damjan Hrovatič, Vztrajni orel, Novo mesto1

ga števila srečanj, sestankov, skupnih načrtovanj in izobraževanj. Novi prostori se nahajajo čisto zraven cerkve sv. Jožefa na Poljanah, kjer domujejo jezuiti. Po končanem blagoslovu, ogledu razstave fotografij z motivi iz skavtskega življenja, klepetu ob hrani in pijači je sledilo še predavanje veleposlanika Evropske unije v Republiki Sloveniji

g. ERWAN FOUÉRE na temo: Prihodnost skavtov in mladinskih organizacij v Evropski uniji.

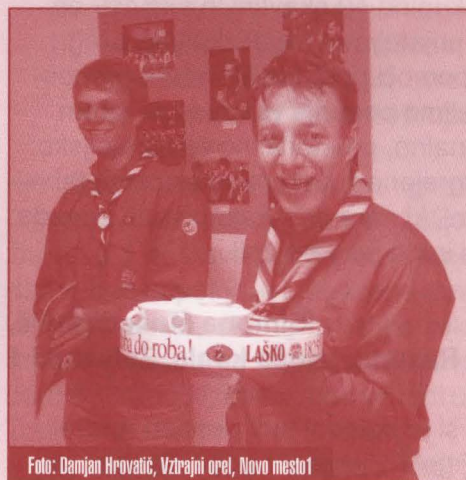

Foto: Damjan Hrovatič, Vztrajni orel, Novo mesto1

Sicer pa pravijo, da ena fotografija pove več kot 10 besed, tako da vam predlagam, da si jih ogledate.

Darja Stele,
Vsestranska
sova,
Komenda1

SEMINAR OD RAZVAJENOSTI K ODGOVORNEMU ODLOČANJU

»Kar razvajaj otroka, pa boš strmel, igračkaj se z njim, pa te bo spravil v žalost.«

(Sir 30,9)

Torej, vse skupaj se je začelo zadnji petek meseca oktobra 2003 v Šentvidu pri Ljubljani. Po zanimivi in dokaj neodgovorni hoji ob železniški progi v družbi Maše, Tilna in Jane smo vstopili v veliko hišo, kjer se je začel seminar s približno 60 udeleženci in petimi predavatelji:

- Skavtinja Mateja Erjavec (specialistka zakonske in družinske terapije) nas je z igro vlog podrobno seznanila s praktičnim funkcioniranjem mladostnika in vlogo voditelja v pogovoru z njim. **Kaj sem se naučila v tem delu? Počutje, ki ga občuti voditelj v odnosu oz. pogovoru z mladostnikom, je pravzaprav mladostnikovo čutenje**, ki pa ga mladostnik ne zna izraziti z besedami. Naloga voditelja je, da ubesedi mladostnikovo čutenje (s tem dobi mladostnik povratno informacijo, da ga nekdo razume, v zameno za to pa mladostnik voditelju izkaže zaupanje).
- Obiskal nas je tudi psiholog Bogdan Žorž (terapevt in voditelj Mladinskega doma v Čepovanu), katerega predavanje je bilo zares kvalitetno, posredoval pa nam je tudi kar nekaj vzpodbudnih informacij za naše skavtsko delo. Tako smo dobili

pomembno sporočilo, da je lahko prav skavtska metoda osnova za uničevanje trdovratne kuge, ki se ji reče razvajenost. **Zakaj?** Zato ker ravno skavtska metoda omogoča štiri pomembne izkušnje, kot so **reševanje problemov** (različne strategije reševanja problemov), **napor** (npr. hoja v hrib – občutek zadovoljstva na koncu), **odrekanje** (med danimi možnostmi izberem eno in se s tem odrečem drugi) in **sožitje** (sporazumevanje, usklajevanje, upoštevanje, sodelovanje,...), za katere prikrajšamo otroka z razvajanjem.

- Dr. Katarina Kompan Erzar nas je podobno kot Bogdan Žorž navdušila s potrditvijo, da je skavtska metoda res primerna za »pametno« vzgojo. Kot je povedala, smo lahko hvaležni za **SKAVTSKI KROJ**, ki nam zaradi izstopanja iz povprečja omogoča dialog in diskusijo z mladostnikom o njegovem počutju in iskanju lastne identitete (Kdo smo skavti?).

Poleg zgoraj omenjenih predavateljev, ki so vodili samostojna predavanja, smo se lahko udeležili tudi treh različnih delavnic. Tako nam je Rafo Pinosa predstavil knjigo Izzivalci – simulacijske igre, preko katerih

lahko mlade vzgajamo za odgovorno odločanje, mag. Melita Kordeš Demšar nam je predstavila elemente Montessori pedagogike, ki že v otroštvu vzgaja za odgovorno odločanje, Mateja Erjavec pa nas je vzpodbudila, naj tudi sami, kot voditelji in vzgojitelji, razmišljamo o svoji razvajenosti.

S člankom zaključujem, čeprav še zdaleč nisem sporočila vsega, kar bi želela, saj je bil vikend zares pester in poln informacij. Če te tema bolj zanima in bi rad izvedel o njej kaj več, ti predlagam, da si prebereš knjigo B. Žorža Razvajenost – rak sodobne družbe, kot dodatno literaturo pa lahko vzameš v roke Krofličevo knjigo Med poslušnostjo in odgovornostjo.

Manca Maretič, Marljiva mravljica, Škofja Loka 2

OBLETNICA BELTINSKIH »ŠTRKOV«

V soboto, 18. oktobra, ob dveh popoldne se nas je na župnijskem dvorišču v Beltincih in okolici zbrala lepa (pod)množica navdušencev (najbrž okrog 200), v kateri so še prav posebej izstopali majhni in veliki oranžni »stvorčki«, ki so ta isti dan in že mnogo dni poprej tekali v okolici župnišča in pripravljali vse potrebno za dolgo pričakovan resnično velik shod. In povod teh drastičnih ukrepov? 10 LET PREKMURSKIH ŠTRKOV V BELTINCIH! Da, tudi v Prekmurju smo končno dosegli obdobje najstništva in zapustili otroški svet. Združili smo praznovanje desete obletnice skavtov v Beltincih s praznikom stega in povabili bližnje in bolj oddaljeno ljudstvo naše deželice. Povabilu so se kot prvi odzvali sami skavti in njihovi starši, ki so s salomonsko modrostjo in spretnostjo Jamieja Oliverja prevzeli ves nadzor nad pogostitvijo (celo »skavtska« torta se je znašla na naših krožnikih). Iz daljne bele Ljubljane so prišli predstavniki BOKSS-a, ki so staršem v okviru delavnic predstavili

delo BOKSS-a, in prepričali smo se, da so se imeli pri nas lepo. V obisk so prišli tudi črenšovski skavti, katerim bi se za to tudi zahvalil. Kot krona tega evforičnega praznovanja pa je bil prihod načelnika ZSKSS, Danila Kozoderca in njegove soproge, kar je še posebej prijetno razveselilo voditelje. Škoda le, da sta zamudila svetovno priložnost preizkusiti se v blatnem skavtskem izzivu (ali sta že v naprej bila obveščena o izzivu?). Vendar pa izziv ni bil edina stvar, ki se je dogajala na tej obletnici. Najprej smo po slovesnem dvigu zastav (kar štirih!) pozdravne besede povzeli kar g. župan, g. župnik in moja malenkost. Po dolgem govoru so sledile delavnice, ki so potekale istočasno in sicer poleg že omenjenih še ročne (ne)spretnosti, delavnica, na kateri so gostje lahko spoznali ZSKSS in svetovno skavtstvo prek spleta, pogovorna delavnica o SKVO (ki je trajala le 5 minut, saj so udeleženci najbrž v strahu pred tem, kar jih čaka, raje zavili k ročnim spretnostim), potem predstavitev različnih skavtskih veščin, pevska delavnica ter nenazadnje delavnica, brez katere nikakor ne bi šlo - srečelov. Multimedijško predstavitev zgodovine stega pa bom kar preskočil (kot je to naredila sama predstavitev). Za prispevke k rasti stega smo podelili posebne zahvale in pohvale »očetu« in »mami«, ki sta vzgojila steg ter vsem, ki so nam kdajkoli kakorkoli pomagali. Na koncu smo si pri tabornem ognju ob dobri hrani in pijači še pogreli naša skavtska srca in se veseli odpravili na domove z mislijo na nedeljsko skavtsko mašo, ki je bila zelo nenavadno prisrčna.

Na koncu bi se pa rad zahvalil vsem, ki ste prišli na ta dogodek, saj je pomemben tako za Prekmurje kot za samo Združenje. Še posebej hvala našima prvima stegovodjema, Mateji in Robiju, brez katerih prav gotovo ne bi bili to, kar smo, nato načelniku in soprogi ter predstavnikom BOKSS-a. Hvala, da ste bili z nami.

Pa, le »Pazi, pazi – ribica, ka štrk pikejra! BUM!«

Branko Bakan, Žvižgajoči štrk, Beltinci 1

PRIŽGITE LUČKO POZABLJENIM

V tednu pred praznikom vseh svetih so se štirje skavti iz Ribnice (četa) odločili, da tako kot vsako leto odidejo na pokopališče. Odšli so na grobove in prižgali svečko tistim pokojnim, ki so že pozabljeni ali pa niso imeli nikogar, ki bi zanje skrbel. Z novim upanjem pa so se odločili, da to storijo še večkrat.

Anja Gorše, Hiperaktivni galeb, Ribnica 1

MORAVŠKI SKAVTI NA LOGAŠKI PUSTOLOVŠČINI

Vsako leto skavti iz Logatca pripravijo za vse slovenske skavte dnevno-nočni potep po okolici Logatca. *Jakca 2003* smo se udeležili tudi moravški skavti. Sestavili smo štiri ekipe po pet pogumnih, iznajdljivih in drznih skavtov, ki so delali družbo ostalim 141-im skavtskim ekipam. Sedemsto slovenskih skavtov, željnih pustolovščine, se je nastanilo v telovadnici Osnovne šole Logatec. V dopoldanskih urah so svoje orientacijske spretnosti preizkusili izvidniki in vodnice, popotniki in popotnice pa smo se intenzivno ogrevali za tekmovanje *Jakec song 2003*.

Preizkusili so se na desetih točkah. Svoje znanje so izkazali pri topografiji, merjenju azimutov, morsejevi abecedi in tudi v previjanju pravih dojenčkov. Naši imenovani *Snorčki* in *Kremenčkovi* so zasedli odlično mesto in si pri tem prislužili pohvali. Medtem ko so izvidniki in vodnice že trdno spali, smo po večerni katehezi skavtskega duhovnika (»k je bil ful dobr pa zabaven!«) še popotniki in popotnice (*Pojoči Otorinolaringologi* in *Brez imena*) odšli na nočni teren, da se izkažemo v svojih veščinah. Polni energije in optimizma smo odkrivali točko za točko (imeli smo enake naloge kot IV) in v zgodnjih jutranjih urah sklenili našo pustolovščino. Po zelo kratkem počitku (max 2^h) je sledila nedeljska sv. maša, po njej pa podelitev zasluženih priznanj in nagrad. Prijateljsko vzdušje se je nato nadaljevalo pri poznem zajtrku, ki pa se je končal z obljubami, da se prihodnje leto na *Jakcu 2004* zagotovo še vidimo.

To je bila naša prva velika dogodivščina, na kateri smo se zgubili, našli nove kraje, klicali domov, kje smo, gledali v zemljevid pa se spraševali, kje je to in nasploh uživali ob srečevanju drugih skavtov. ŠE PRIDEMO IN TAKRAT SE NAS BOJTE!

Kristina, Smejoča delfinka, Moravče 1

LJUBLJANSKA REGIJA OŽIVLJNA

12. oktober je bil pomemben dan za ljubljansko regijo, ki se končno prebujajo iz dolgega, žal ne le zimskega spanja. Člani letos izvoljenega regijskega odbora smo se namreč prvič uradno srečali s predstavniki stegov in skavtskih skupin na prvem uradnem Svetu ljubljanske regije.

Skupaj smo pregledali naš namen, zastavljene cilje, naš program, s katerim se bomo trudili v prihodnjih letih. Morda pa je bilo še pomembnejše to, da smo videli, kdo sploh smo člani ljubljanske regije, da smo lahko poklepetali v sproščenem vzdušju in morda celo ugotovili, da se skavti iz sosednjega kraja potepajo po isti gmajni kot mi, pa se lahko kdaj dobimo in zabavamo skupaj!

Za prvič razmeroma velika udeležba, pripravljenost in pozitiven pristop vseh udeležencev je lahko močan dokaz, da želja po druženju ni zamrla, da so pričakovanja ostala, da smo še vedno pripravljeni pomagati drug drugemu, ali pa da sami potrebujemo pomoč. Prižgala se je tudi velika zelena luč za vse, ki se, tukaj in zdaj, trudimo dokazati, da smo še vedno za skupaj, da je skupaj lažje in lepše. Upamo, da bomo kmalu prepričali še zadnje dvomljivce, ali pa vsaj da bo na našem naslednjem srečanju prostor natrpan z vsemi, ki bi radi bili zraven – naj bo to povabilo za vse!

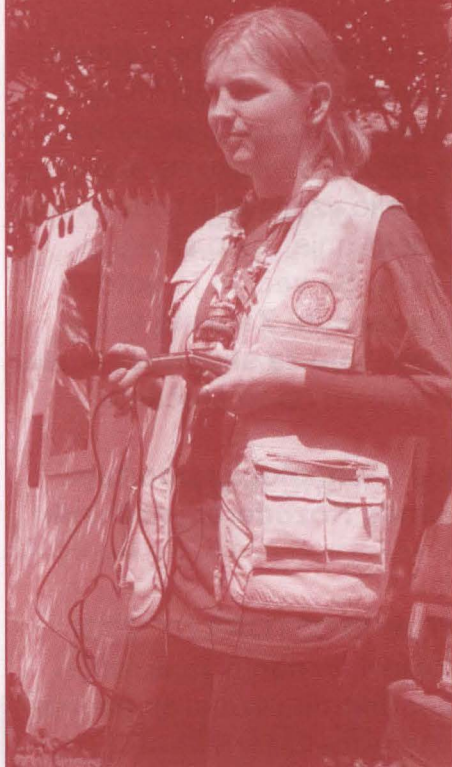
KAJ SE OBETA:

Dan voditelj – enodnevno družabno srečanje vseh voditeljev lj. regije	3. sobota v januarju – 17. 1. 2004
Dan lj. regije – enodnevno družabno srečanje vseh članov lj. regije (različno po vejah)	sobota po Veliki noči – 17. 4. 2004

Sabina Rupnik,
Optimistična muha, Brezovica1

V Ljubljanskem studiu ...

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Šetp. vas

Letos že sedmič po vrsti, za skavtsko oddajo pa drugo leto zapovrstjo, ko smo se z mikrofonom podali v Logatec in v dneh 18. in 19. oktobra v mikrofonom ujeli nekaj najbolj zanimivih vtisov z letošnjega Jakca (dnevno-nočni izziv). Letošnji izziv ni bil le Jakec, še bolj je bilo nočno javljanje na radiu Slovenija. Oba Matjaža (Matjaž Gerčar in Matjaž Maležič) sta se odpravila v studio ter odgovarjala na vprašanja novinarja o skavtih, o njunem življenju, o skavtski oddaji in vsake toliko časa so nas poklicali v logaške gozdove, na progo.

Vse skupaj se je začelo v soboto zjutraj, ko so se v Logatcu zbrali izvidniki in izvidnice. Pričakal jih je Robi Friškovec - zaporniški duhovnik, ki jih je na progo pospremil z bogato duhovno mislijo. Ko je ura bila

12. uro, so dvorišče za šolo zapolnili odrasli skavti, ki so se v zgodnjih popoldanskih urah odpravili na progo, in z njimi tudi naš Matjaž. Kmalu za njimi smo prišli popotniki in popotnice in vsak steg se je predstavil na Jakecsongu s svojo pesmijo. Med samim Jakecsongom so prihajali s proge izvidniki in izvidnice in tako smo lahko zbrali prvih nekaj vtisov o progi in samem razpoloženju med ekipami. Ko smo se popotniki in popotnice počasi začeli odpravljati na progo, sta Matjaža odšla v Ljubljano na radio Slovenija. Medtem ko nas je bitje ure, ki je naznanjalo polnoč, malo strašilo, sta Matjaža že pridno govorila o skavtih na radiu Slovenija. Noč je imela svojo moč in kljub temu, da smo hodili ter iskali točke v gosti temi, nas je veter prepihal do gosti, niti šal okoli vratu in rokavice na rokah, debele nogavice na nogah, niso odgnale mrazu stran od nas. S toplega ljubljanskega studia je zazvonil telefon. Na drugi strani je bilo zaslišati

BI-PI. To je bil glas obeh Matjažev in novinarja, ki ga je zanimalo, kje se nahajamo, kakšna je proga, kako dobro so skrite točke. Po kratkem pogovoru nas je korak ponesel proti osnovni šoli, v športno dvorano, kjer so na nas čakale spalne vreče in nato spanec. Zjutraj nas je zbudila glasba in naše skupno druženje smo zaključili s sveto mašo in razglasitvijo rezultatov. Leto se približuje h koncu, skavtska oddaja pa se odpravlja na delovni vikend, kjer bomo načrtovali za naslednje leto. Kako bo vse skupaj potekalo, pa kaj več naslednjič ...

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo frizerki hiši STEVO, ki nam pomaga pri ustvarjanju oddaje »SKAVSTKI POTEPI« - **vsak drugi in četrti četrtek v mesecu, radio Ognjišče, ob 18.15h.**

Se nadaljuje ...

Mojca Polc, Športna kresnička. Zagorje 1

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Šetp. vas

LMB: mednarodno srečanje na Sveti gori pri Novi Gorici

Že konec oktobra smo se predstavniki slovenskih, italijanskih in avstrijskih odraslih skavtov ter novogoriških (mlajših) skavtov in anhovskih tabornikov srečali na Sveti gori, kjer bo letos potekal že drugi tovrstni mednarodni sprejem Luči miru iz Betlehema. Če ste mogoče pozabili, lani je bila takšna prireditev na Svetih Višarjah, leta 2004 bo pa podobna prireditev kje na avstrijski strani, a blizu tromeje (verjetno Gospa Sveta), da obiščemo vse sodelujoče države. Na pripravljalnem sestanku smo sklenili, da se dobimo v soboto 20. decembra ob 10h na križišču, kjer se pot za Sveto goro odcepi od poti Solkan - Grgar in se od tam skupaj peš povzpemo na vrh Skalnice (hriba, na katerem je svetišče). Vsaka narodnost bo pripravila eno meditativno premišljevanje o miru ali Božiču, tako da se bomo med potjo trikrat ustavili. (Če kdo ne more hoditi celo pot, se bo na vrh lahko peljal tudi z avtom.) Mašo bomo imeli v svetogorskem svetišču ob 11.30, potem pa malico iz nahrbtnika in družabno srečanje v prostorih svetogorskih sester. Ogledali si bomo tudi tamkajšnjo razstavo jaslic. Pozno popoldne (ura in kraj še nista točno določena) bomo pa Luč miru nesli v dolino, v Novo Gorico ali na mejo, kjer jo bodo sprejeli lokalni skavti z obeh strani meje. Povabljeni smo, da ostanemo tudi na njihovi prireditvi. Zadnje adventno soboto si torej rezervirajte za skavtsko srečanje ob Luči miru iz Betlehema na Sveti gori!

Katja Rutar, Leteča Lastovka,
BOKSS Ilirska Bistrica

1. »Katere priložnosti se odpirajo ZBOKSS in kako jih izkoristiti?«

Sobota, 13. decembra 2003 od 9h do 17h v Župnijskem domu v Štepanji vasi.

Pred nas se postavlja veliko izzivov, na katere je treba odgovoriti. Kako vzpostavljati in ohranjati stik z mladimi v ZSKSS? Kako spodbuditi odprtost bratovščin za nove člane? Kako poskrbeti za izobraževanje voditeljev in drugih v ZBOKSS? Kako se odpirati v družbo? Katere dejavnosti in kako? Kako vzpostaviti sodelovanje z lokalno skupnostjo? Mednarodno delovanje: kako široko in kako globoko? To je samo nekaj izzivov. **Še več jih je gotovo v vaših srcih in prav je, da privrejo na dan! Zato ste vsi, ki vas skavtski duh spodbuja k prispevanju za skupnost in ste pripravljeni kaj narediti za to, povabljeni na to srečanje.**

Delali bomo po metodi, ki se imenuje »**Tehnologija odprtega prostora**«, kjer nam bo pomagal **Danilo Kozoderec, načelnik ZSKSS.**

KAJ JE TEHNOLOGIJA ODPRTEGA PROSTORA?

Tehnologija odprtega prostora je uveljavljen **način za iskanje rešitev v kompleksnih in morda konfliktnih razmerah na inovativen in produktiven način.** Uspešno deluje v kompleksnih situacijah in morebitnih konfliktnih razmerah, ko obstaja velika različnost možnih poti, ko nimamo že v naprej pripravljenih zamisli, kakšna bi naj bila rešitev, ko je velika potreba za hitre odločitve in v skupinah od 5 do 1000 ljudi.

Odprti prostor od samega začetka procesa udeleženca dejavno vključi v prepoznavanje problemov, iskanje rešitev, postavljanje prioritet in prevzemanje odgovornosti za posamezne naloge. Ker je udeležba prostovoljna, gradi na predanosti, iz katere izhaja prevzemanje odgovornosti. Pomembno gonilo procesa je močna skupinska dinamika, ki sprošča sinergijo. V skupini se pojavi osvobajajoča izkušnja sodelovanja, odgovornosti in skupnosti, ki da zagon za nadaljnje korake.

2. Duhovne vaje za odrasle skavte - Kančevci, 2. do 4. januar 2004

Judita Kač iz bratovščine iz Celja je predlagala duhovne vaje za odrasle skavte. Izredno dobra ideja, ki že prehaja v realizacijo. P. Primož Kovač, naš generalni duhovni asistent, je že pripravil program:

1. dan: popoldne zbiranje, namestitev v domu, večerja; zvečer

pregled vseh skavtskih zakonov po skupinah

2. dan: dopoldne 2. skavtski zakon - uvajanje v molitev; popoldne 6. skavtski zakon - odnos do narave; zvečer 5. skavtski zakon - spraševanje vesti

3. dan: dopoldne 2. skavtski zakon - oblikovanje bogoslužja; popoldne zvestoba domovini - odkrivanje kulturnega bogastva Prekmurja (Martjanci, Odranci, Turnišče)

Za otroke bo poskrbljeno. Vabljeni popotniki in popotnice k sodelovanju pri animaciji otrok.

Prijave: p. Primož Kovač: primoz.kovac@rkc.si;
tel.: 01 5424 872/041 789 188

Zbrala:

Ester Srdarev, BOKSS Lj.-Fužine

LJUBLJANSKA REGIJA JE OŽIVELA!	Saj ne želite biti edini, ki ne boste vedeli, kaj se dogaja?!?!?
Pripravljamo družabna srečanja za vse člane ljubljske regije - tega preprosto ne smete zamuditi!	Izberite DVA PREDSTAVNIKA in dobila bosta ekskluzivno pravico vedno vedeti, kaj se dogaja!!!!
Pišite na naslov nolr-list@skavt.net , sporočite imena vaših delegatov in obveščeni boste o vseh dogodkih in novostih!	Pišite zdaj!
17. januar - srečanje voditeljev lj. regije	17. april - srečanje članov regije po vejah

Draga skavtinja, dragi skavt!

*Ker svetopisemski pregovar pravi,
da dobra vraga v nebesa pomaga,
ti v prvi vrsti želimo, da bi v teh
božičnih praznikih in tudi tekom
leta naredil/a veliko dobrih del,
tako da bi bil/a tvoja pot v nebesa
sigurna in lepa. Ker pa je pred
novim letom še božič, pa ti želimo
lepe praznike v krogu svojih
najbližjih in naj te ves čas spremlja
božji blagoslov.*

*To ti želi
Uredništvo Skavtiča*

REZULTATI NATEČAJA ZA NAJ BOŽIČNO VOŠČILNICO

Odločitev za najlepšo voščilnico je bila res težka. Po dolgotrajnem tuhtanju in premlevanju članov uredništva smo se odločili, da zmaga božična voščilnica, ki sta jo naredili kar dve skavtinji in sicer:

PETRA CERAR iz stega Vir 1 ter
MAJA CERAR prav tako iz stega Vir 1.

Nagrada, ki jo prejmeta, pa je vstopnica za ogled svetovne razstave jaslic. Karte vama bomo poslali po pošti, vajina voščilnica pa bo nekoga razveselila.

Čestitamo!

Uredništvo Skavtiča

BOLJE POČIT OD SMEHA KOT PA OD MAKARONOV!

NAPAD

Med vojaško vajo je padel ukaz:
"Napad letal iz desne!"
Oglasil se je vojak: "jaz se ne bom vrgel v sneg!"
"Kje pa je sneg?" ga je začudeno vprašal vodnik.
"Kje so pa letala?" mu je vrnil vojak.

LJUDOŽEREC

"Stric, ali si res ljudožerec?"
"Ha, ha, kdo ti je pa to rekel?"
"Oči je rekel, da živiš samo od svojih sorodnikov."

KIFELJCI

Policist je izstopil iz pekarnice in srečal svojega kolega ter mu rekel:
"Če uganeš, koliko kifeljcev sem kupil ti dam oba!"

DO JESENI

"Marjanca, koliko časa sta bila Adam in Eva v raj?" je vprašal učitelj verouka.
"Do jeseni!"
"Kako pa si prišla do tega odgovora?" je začudeno vprašal učitelj.
"Ker jeseni zorijo jabolka!"

PRETEP

Mlajši in starejši policist patroljirata po ulici. Dežurni jih po radijski zvezi napoti na intervencijo v gostilno, kjer je množični pretep.
"Kar ti pojdi noter, ki si mlajši in poglej, če je gneča!" reče starejši policist.
Mlajši se takoj vrne s krvavim nosom.
"Nobene gneče, takoj sem bil na vrsti!"

MOŽNOST ZASLUŽKA

Bankir reče svojemu desetletnemu sinu:
"Res si ne mislim več razbijati glave s tvojimi slabimi ocenami. Tudi tepež ne bo pomagal, te preveč dobro poznam. Imam pa rešitev, ki te bo spodbudila k učenju. Za vsako večjo oceno od trojke boš dobil pet tisočakov.
Naslednji dan vpraša Marko učiteljico:
"Gospa učiteljica, ali ste zainteresirana, da bi vsak dan zaslužila dva tisoč dolarjev?"

UPRAVIČENO IZPLAČILO

Vdova je od zavarovalnice zahtevala zavarovalnino za pokojnim možem.
"Vaš mož je bil zavarovan samo proti požaru," ji reče zavarovalniški zastopnik.
"Vem, zato sem ga pa dala kremirati."

ŽELJA

"O, mlada gospodična. Vedno kadar vas vidim kako se smejite, vas želim povabiti k sebi."
"Ste samski?"
"Ne, zobozdravnik sem."

BOLHA

Jure in Miha sta se peljala s Fiatom 126p. Med vožnjo Miha, ki se je prvič peljal v bolhi, vpraša Jureta:
»Kakšen zid pa je to, mimo katerega se že tako dolgo peljeva?«
»To ni zid! To je rob pločnika!«

Dragi zvesti bralci!

Če imate tudi vi na zalogi kaj vicev, ne odlašajte, ampak nam jih čimprej pošljite (po elektronski, navadni, golobji, osebni ali mobitel pošti). Imate edinstveno priložnost nasmejati vesoljno Slovenijo!

Maja Bertonec, Eko vidra, Domžale 1

ODDALJENOST

"Priča, kako daleč ste bili od kraja kaznivega dejanja?" vpraša sodnik.
"Natančno 18,73 m!"
"Kako pa veste tako natančno?" se začudi sodnik.
"Takoj ko sem videl dejanje sem pomislil na to, da me kakšen idiot lahko tudi kaj takega vpraša."

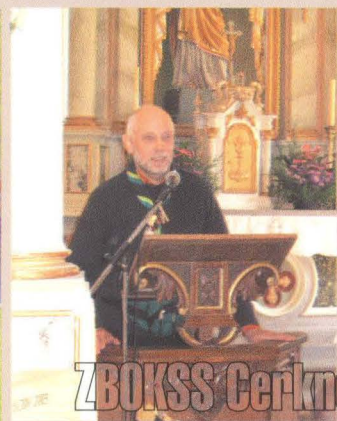

Blagoslov novih prostorov

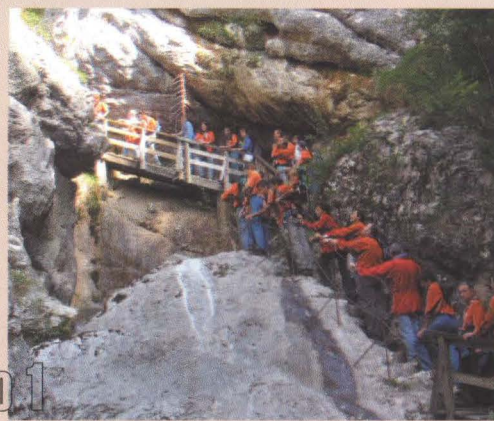
Foto: Damjan Hrovatic, Vzrejajni urel, Novo mesto

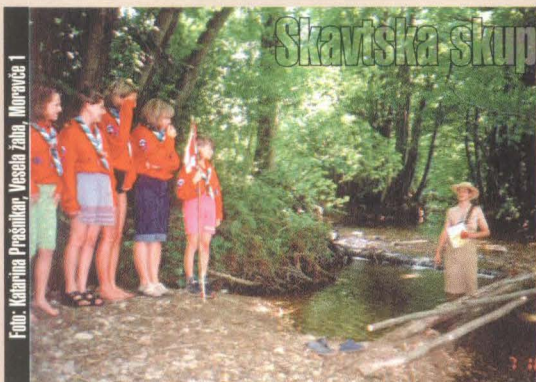
Gremo gibati

ZBOKSS Cerklje 1

Skavtska skupina Moravče 1

Četa T'nat t' bulše in renovke

Foto: Urban Novak, Preudarni svizec, Vir 1

UŠTVARJAMO DRUŽINO!

Mnogo je samot, mi pa iščemo drugega. Mnogo je besed, mi pa se pogovarjamo.

Živimo čudovito obdobje napredka sredstev, ki omogočajo visoko stopnjo obveščenosti ter komunikacije med ljudmi. Imamo občutek, da svet se nikoli ni bil tako majhen in povezan v eno samo globalno vas.

Toda ali se je zaradi milijarde SMS sporočil in milijarde obiskanih internetnih strani povečala tudi kakovost odnosov med ljudmi? Smo vsi skupaj bolj družina? Zdi se, da ne.

Pred nami so nove oblike samote in nove podobe zapuščenosti, ki morejo v marsikom ugasiti plamen življenjske vedrine. Mnogo najmlajših prihaja iz razbitih družin ter mnogo najstnikov odrašča v utrujen in žalostna bitja; so delavci, ki svoje stiske ne zapajo nikomur, in so starejši, ki jih nihče ne obišče; mnogi še vedno iščejo tolažbo v omami.

Pa vendar človek brez človeka ne more, kajti samota ni nikogaršnji poklic. Poklicani smo začititi drugega, ustvarjati družino in živeti kot bratje in sestre. Zato kljub različnosti iščimo sočloveka ter se kljub poplavi besed in sporočil poskušajmo zares pogovarjati. Po svetlem zgledu Jezusove družine ustvarjajmo družino v domači hiši, naši soseski, v Slovenskem narodu ter v Evropi in svetovni skupnosti ljudstev in držav. Naj bo plamen letošnje Luči miru iz Betlehema znamenje naše volje po družini.

